

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

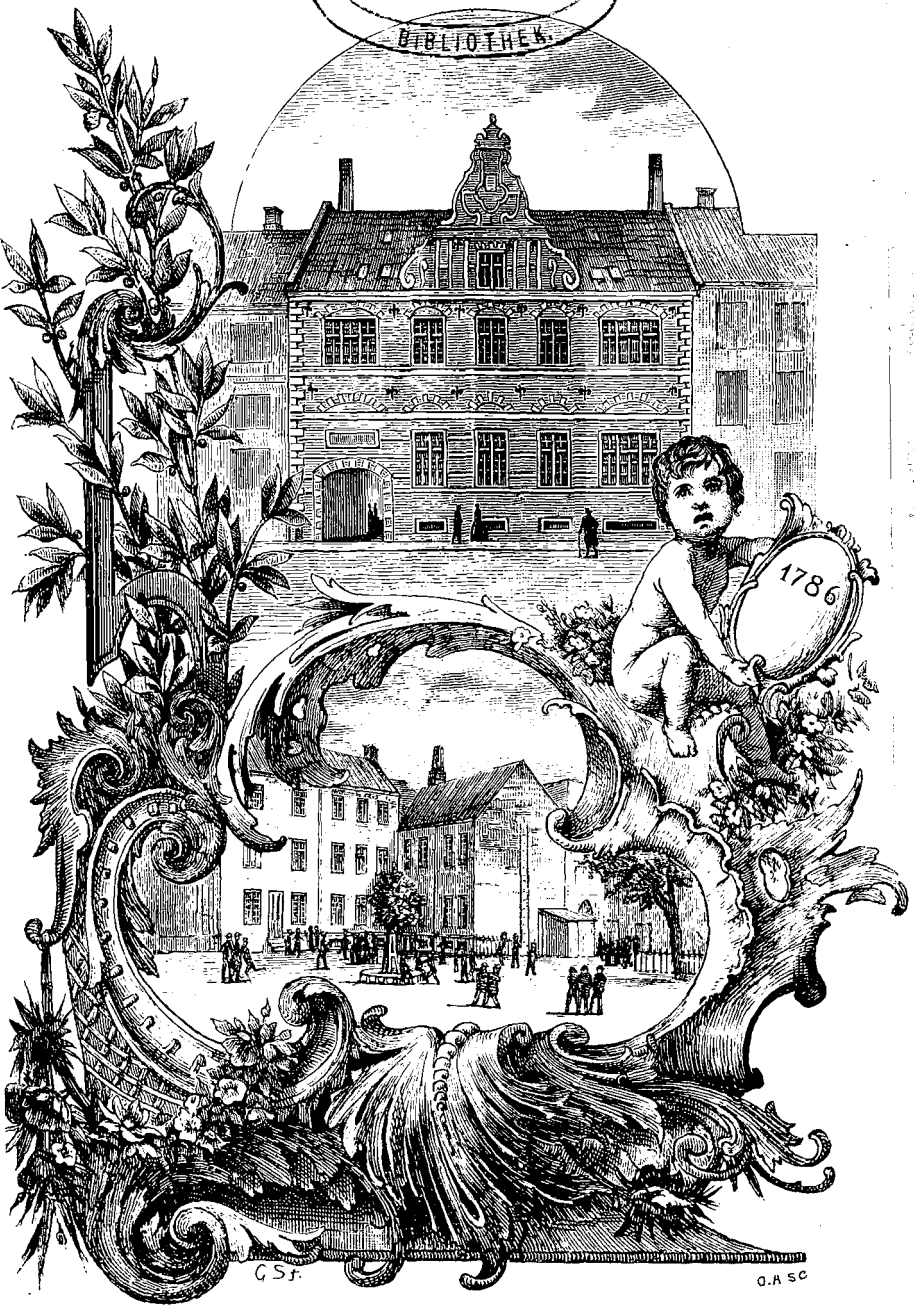
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

M-T
B. S. M.
BIBLIOTHEK.

G. S.

G. A. S. C.

EFTERRETNINGER

OM

EFTERSLÆGTSELSKABETS SKOLE

FOR

SKOLEAARET 1896—97.

VED

F. BOKKENHEUSER.

KJØBENHAVN.

BIANCO LUNOS KGL. HOF-BOGTRYKKERI (F. DREYER).

1897.

Tale

i

Selskabet for Efterslægten

paa dets Stiftelsesdag den 4de Marts 1897

af

F. Christensen.

Vor Skoles Bestyrer, hvis Interesse for «Efterslægtens» Historie har givet sig Vidnesbyrd paa forskellige Maader, gav os for et Par Aar siden, da han talte her i Salen den 4de Marts, en lærerig og underholdende Skildring af Skolens første Aar, og da nu Skolens Direktion i Aar viste mig den Ære at opfordre mig til at tale paa Skolens Fødselsdag, forekom det mig at være ret naturligt, om vi engang her mindedes Skolens berømteste Discipel, jeg mener naturligvis Oehlenschläger. Der synes mig saa meget mere Grund til at gøre det, som Oehlenschläger aldrig selv glemte sin gamle Skole. Men naar jeg nu skulde vælge af det rige Stof, som Emnet frembød, syntes det mig at ligge nærmest at fortælle lidt om Oehlenschlägers Barndom og allerførste Ungdom; ikke blot, fordi det var i den Tid, han særlig var knyttet til Efterslægten, men ogsaa

fordi han selv siger, at han ikke mindes at have haft nogen stærk og dyb indre Erfaring i sin Manddom, uden at Spiren til den allerede var til Stede i hans Barndom.

Man har sagt om Oehlenschläger, at han, «Aladdins» Digter, selv var en lykkelig Mand, at hans Liv var et Aladdinsliv. Hvordan det nu end forholder sig hermed — og i det hele er det vel rigtigt — saa tror jeg, man ikke kan nægte, at han havde en lykkelig Barndomstid, at han levede under Forhold, der i fortrinlig Grad egnede sig til at danne en frisk og umiddelbar Digternatur. Hans Fader var stærk og sund og en Mand med Lune, Moderen havde en sjælden Forstand og en dyb Følelse. «Vemodens Følelse og en dyb Alvor», siger Oehlenschläger, «fik jeg fra hende. Indbildningskraft og Ild havde de begge, han mer for det lystige; det tragiske fik jeg i Arvelod fra min Moder». Kaarene vare smaa: «Jeg gik ikke paa Roser i min Barndom; thi mine Forældre vare fattige og led af Næringsсорger». Man faar dog ikke Indtryk af, at han har lidt egentlig Nød; i ethvert Tilfælde siger han, at det barnlige, lette Sind trøstede ham. Han ilede let fra det trykkende til det skønne, hvor han overgav sig til sine Drømmerier, der «som Digterknopper» svulmede i Drengens Fantasi. Jeg ser ikke rettere, end at han altsaa var saa lykkelig at vokse op i et Hjem, der vel var meget tarveligt, men hvor dog Nøden ikke virkede kuende, og som ganske udelukkede alt, hvad der kunde kaldes Overmættelse eller Blaserthed.

Hvorledes gik nu Livet for Drengen derude «paa Grænsen mellem By og Land», eller rettere paa Landet, thi det var Frederiksberg den Gang, skønt det laa saa nær ved Hovedstaden, at dets Indbyggere — atter en Lykke for Digterdrengen — kunde forene Landlivets Fortrin med Nydelsen af Stadens Kultur? Det gik saa forskelligt som Aarstiderne. Foraar og Sommer vare Søndermarken, i engelsk, og Frederiksberg Have, i fransk

Stil, prægtige Tunlepladser for den raske Dreng; Hoffet havde Sommerbolig paa Slottet, og det vrimlede i Haven af smukke, pyntede Damer, og han «beundrede den store, smukke Verdens fine Levemaade». Kom Høsten, fik alt en anden Karakter. Det var en trist Stund, naar Hoffet med Livvagten og Musikken drog bort, men ensomt blev der ikke derude. Nu var der fuldt op af Haandværkere og Arbejdsfolk paa Slottet og i Haven, og han lurede nu Haandværksfolkene deres Væsen og Egenheder af; disse Iagttagelser bleve heller ikke uden Betydning for hans senere Digtning, hvorvel denne jo ikke væsentlig blev, hvad vi kalde «Virkelighedsskildring». Om Vinteren boede de ganske alene paa Slottet, men Drengen kedede sig ikke. Naar de om Aftenen havde drukket Te, og der var sat Lys paa Bordet, brød de sig hverken om Storm, Regn eller Sne. Faderen sad da i Lænestolen med den lille Hund i Slaabrokken og læste højt; eller Oehlenschläger læste selv sagte og fulgte Robinson Krusoe til hans Ø eller sværmede omkring i Felandet med Aladdin — saa tidlig var han fortrolig med dette Eventyr. De fleste af Holbergs Komedier kunde han halvt udenad. — For øvrigt siger Oehlenschläger, at Malerkunst og Musik tidligere end Poesi bidrog til at udklække hans Digteraand. Der var mange Billeder at se paa Slottet i de store Sale; de smukke Italienerinder gjorde et dybt Indtryk paa hans Hjerter ligesom Poulsens Billeder fra Norge. «Lagde jeg de Forestillinger, disse Malerier vakte, sammen med det norske Hus i Søndermarken, fik jeg ingen aldeles slet Forestilling om Norge, hvilket jeg overbeviste mig om mange Aar derefter ved at sammenligne Originalen med min barnlige Forestilling.» Anderledes gik det ham med Alperne, da han første Gang saa dem. «Naturen var vældigere og vildere end den ubændigste Fantasis Fostre, og Virkelighedens uhyre Dygtighed bragte alle Taagebilleder til at forsvinde som

svage Skygger for Lyset. Disse Skaberens Granit-Fantasier bragte mig til at gyse i hellig Ærefrygt.» — Musik, og det af meget forskellig Art, hørte han i sin Barndom, og han paavirkedes stærkt deraf. Der var Livvagtens Piber og Trommer og Taffelmusikken, naar han saa «de kongelige» spise, men naar der af og til var Koncert, og «Strengelige» kom til, blev Nydelsen først fuldstændig. Og Tonerne blandede sig med Poesi. «Vore Piger sang Kæmpeviser», siger Oehlschläger. Forunderligt — i Slutningen af forrige Aarhundrede — saa nær ved København! Folkevisen har aldrig været glemt i Danmark. Vragede «de dannede» de gamle Viser, gemte Almuen dem troligt. Mangen lystig Selskabssang hørte han, naar der var fremmede hos Forældrene, og naar Faderen spillede paa Orgel i Kirken, sang Drengen Salmerne med.

Man vil forstaa, at alt dette maatte bidrage mægtigt til at give den livlige og modtagelige Dreng med de digteriske Spirer netop den Udvikling, han skulde have. Og dog kunde der have været en meget væsentlig Mangel ved hans Paradis, den, at han havde været ene, uden jævnaldrende Selskab. Men det var han ikke. Han havde en lidt yngre Søster, Sofie, senere Anders Sandøe Ørsteds Hustru. Hun havde af Naturen udmærkede Evner og et dybt, vemodsfultt Sind. De to Søsken holdt inderligt af hinanden, og Sofie havde fra Barndommen af og hele Livet igennem Adams fulde Fortrolighed. Og han havde en Ven, Bernt Winckler, Søn af en velhavende Gaardejer og Gartner paa Frederiksberg. Vi vide alle, hvilken Betydning det kan have for os i Barneaarene at have en Ven, som vi holde af og have Trang til daglig at komme sammen med. Hvor udviklende det kan være — især naar han er forskellig fra os — at udveksle Tanker og Følelser med ham, og i hvor høj Grad man kan virke gavnligt ind paa hinanden.

Winckler var nu meget forskellig fra Oehlenschläger. «Hans overordentlige Vittighed, overordentlige Hukommelse og bestemte, ejendommelige Karakter øvede sin Magt over mig; jeg var usigelig gerne i hans Selskab. Men naar han drillede mig, og jeg blev hidsig, saa var Venskabet for den Dag brudt. Jeg ytrede mine Følelser stærkt og blev utaalmodig, naar jeg ikke fandt Sympati, og naar jeg troede at finde Bitterhed i Kritikken, saa blev jeg opfarende og vejede ikke længer mine Ord.» Det har utvivlsomt haft stor Betydning for Oehlenschlägers Udvikling, at han omgikkes denne fra ham vidt forskellige Natur; men der var ikke den dybere Sympati imellem dem, som senere knyttede Oehlenschläger og Steffens sammen.

Den første Skoleundervisning modtog han i en Poge-skole hos en vranten gammel Kone, hvor han maatte udstaa meget for Lærdommens Skyld. Børnene morede sig med at pille Ulden af deres Trøjer og lave Kugler af dem, det kunde saa hænde, at man som Belønning fik et Rap af et Stykke Kakkelovnsbrænde, naar der ikke var andet ved Haanden. Senere avancerede han op i Degns Skole. Vi mindes den Skildring, vor Bestyrer gav os af Latinskolerne i gamle Dage, og kunne nok tænke os, at det, baade hvad Lærdommen og Renligheden og Hyggeligheden angaar, ikke har været bedre i Almueskolerne. Skolen saa ud som en Svinesti. Drengene skar dybe Render i Bordene, og Wincklers ældre Broder, der gik i Skolen, tog undertiden Øl med og hældte det i Renden; Drengene satte saa Munden til og drak af Truget.

Med Lærdommen var det kun smaat bevendt i Degns Skole: Religion, Skrivning og Regning vare Fagene; men vi have set, at Oehlenschlägers Aand fik Næring ved Læsning i Hjemmet, og han havde lært en ny Forfatter at kende, der skulde faa den største Betydning for ham. Det var Ewald. «I Ewalds «Rolf Krage» aabnede den nordiske Saga første Gang sine

Gravhøje for mig, viste mig sine Askekrukker og fremmanede sine Aander». Oehlenschläger var jo endnu kun et Barn; men Bogen blev atter og atter taget frem, og næppe har nogen i højere Grad end Ewald bidraget til at holde «den hellige Lue» vedlige hos ham som Barn og Yngling. Jeg skal ikke her paa dette Sted i nogen Maade komme ind paa det i den sidste Tid saa stærkt drøftede Spørgsmaal: hvad Steffens har været og ikke været for Oehlenschläger, men saa meget tør jeg vel sige, at man maaske af og til noget har undervurderet de hjemlige Indflydelser, der havde gjort sig gældende hos det unge Digteremne. Vel sandt, Tiden var i mange Henseender tør og spidsborgerlig, men den var ikke i den Grad blottet for Begejstring, som man tit ser det fremstillet. Oehlenschläger var langt fra den eneste, der var begejstret for Ewald, og en Virksomhed som den, der lagde sig for Dagen ved vor Skoles Grundlæggelse, var ikke uden Idealitet. — Ogsaa Wessel var falden i Drengens Hænder og morede ham; men med Winckler disputerede han om, hvem af disse Digttere der var størst; Winckler holdt selvfølgelig paa Wessel, Oehlenschläger paa Ewald. Om Holberg disputerede de, karakteristisk nok, aldrig.

I hvor god Udvikling Drengen nu end var, er det dog en Selvfølge, at han trængte til en bedre Skoleundervisning; men denne kostede Penge. Et Held var det da, at Edvard Storm en Dag traf ham i Frederiksberg Have, indlod sig i Samtale med den vakre Dreng og skaffede ham en Eriplads i «Efterslægten». Oehlenschläger fortæller for øvrigt selv, at en Murmester Lange, en flink Mand, der kendte Oehlenschlägers Familie, først havde gjort Storm opmærksom paa ham og foreslaaet ham til Elev i Skolen. Straks kunde han dog ikke komme ind, hans Kundskaber maatte udvides, før han kunde optages i Skolens tredje (næstnederste) Klasse. Denne Undervisning besørgede Storm til Dels selv.

Oehlenschläger kom til ham paa Skolen i hans «nydelige Værelse med det lille Sovekammer foran». «Her saa jeg Drengene lege i Haven og glædede mig meget til at komme i en Skole, hvor ogsaa Leg og Løben omkring paa en Maade hørte med til Undervisningen.» Der var vel overhovedet ingen Tvivl om, at en Skole som «Efterslægten», der i Modsætning til Skolerne, som de almindelig vare paa den Tid, hævdede Barnenaturens og Livets Ret, i fortrinlig Grad har egnet sig for en Discipel, der havde faaet den Udvikling og skulde blive det, som Oehlenschläger blev. Da han gik i tredje Klasse, maatte han døje lidt ondt for den besynderlige Dragt, han var iført. Faderen havde for at spare købt nogle Klædningsstykker af den kongelige Garderobemester, og saaledes gik det da til, at Oehlenschläger mødte i Kronprinsens højrøde vendte Kjole og i Kongens stive Støvler; af et gammelt Billardklæde havde man syet ham et Par grønne Bukser. Et saadant Kostume fristede selvfølgelig til Drilleri. Oehlenschläger var en flink, om end ikke en udmærket Discipel; for «udmærket Opførsel og stadig Flid» erkendtes han værdig til offentlig Ros, og ved hans Død fandt man Præmierne fra «Efterslægten» trofast bevarede blandt andre Erindringer. Allerede da han gik i Degnens Skole, skrev han Vers: dermed vedblev han i «Efterslægten», men skønt hans (satiriske) Rimerier vise et ikke almindeligt Herredømme over Formen, vil næppe nogen i dem se Forjættelser om den tilkommende Digter.

Det var først i anden Klasse, at Oehlenschläger kom til at læse med Dichman, der skulde faa saa stor Indflydelse paa ham. «Da vi traadte ind første Gang» — siger Oehlenschläger — «holdt han os følgende Tale, der just ikke var af den Beskaffenhed, at den malede Fremtiden rosenrød: «Det er en Bestemmelse her i Skolen, at Eleverne ingen Hug faar, men kun slette Ka-

rakterer, naar de ikke kunne deres Pensum. Dette skal ogsaa af mig strengt overholdes, og for Dovenskab og Forsømmelse skal jeg aldrig prygle jer: det er eders egen Skade, og det maa eders Forældre helbrede jer for. Men jeg har hørt, at der imellem jer skal være nogle slemme Dreng, der undertiden ere nævise mod Lærerne. Ere I det mod mig, saa faa I Prygl! det er nemlig da ikke Læreren, som slaar Eleven, men den voksne Mand, der ikke lader sig fornærme af en Dreng.» — Høre I vel? sagde Storm. — Og vi hørte alle vel.» — — Dichman var, ligesom Storm, født i Norge. Han blev Student ved Københavns Universitet 1781 og er sikkert snart kommen ind paa Lærervejen, blandt andet vel for at ernære sig. Han naaede aldrig at afslutte sine Studier ved en Embedseksamen, men der er ingen Tvivl om, at han baade har følt videnskabelig Drift og haft ypperlige Evner i den Retning. Derom vidne de Arbejder det danske Sprog vedrørende, som han har udgivet i Trykken. Hans store danske Grammatik fik, da den udkom, den Ros af Rasmus Nyerup, at den gav Dichman en Plads i Datiden lig Højsgaards paa Holbergs Tid, og om end vor Tids Sprogforskning, der gaar ad helt andre Veje end Dichman, ikke sætter hans Arbejder saa højt, omtaler den ham dog med al mulig Agtelse. Det var imidlertid som Lærer, at Dichman kom til at øve sin største Indflydelse, og hans Navn vil mindes i Danmark, saa længe der er nogen, der vil høre om Oehlenschlägers Ungdom. Privat læste Oehlenschläger og nogle andre Latin hos ham. Det er vel ikke usandsynligt, at den latinske Grammatik ikke særlig har ligget for Oehlenschlägers Evner eller har kunnet fængsle hans Interesse. Dertil kom, at Dichman tit var gnaven. Han led, siger Oehlenschläger, der ellers i sine Erindringer væsentlig fremhæver de lyse Sider ved hans Lærervirksomhed — trykte Udtalelser af Dichman tyde paa, at der, i ethvert Til-

fælde i hans yngre Aar, ogsaa har været mørke — af Næringssorger og huslig Kummer*). Nok, Oehlenschläger blev ked af disse Timer og opgav dem. Men glad, ja henrevet følte han sig i Historietimerne hos Dichman. — Hvorledes underviste man dengang i Historie?

*) Dichmann siger i «Samlinger Søetaten i Almindelighed og Søkadetakademiet i Særdeleshed vedkommende», 1801, S. 240—41: «Jeg har et Par Bemærkninger at gøre, og maaske ville de bære Eftersmag af den Bitterhed, som i Ungdomsdagene gærede i mit Hjerter, førend Vanen endnu havde lært det Taalmodighed. Blandt alle Statslemmernes særskilte Bidrag til fælles Fordel er Læreren et af de vigtigste, sværeste, ubehageligste. Og dog kæmper han med Armød og forfølges af Haanlatter. Ser til Købmanden! Med et Øjeblikk Pennestrøg fremmaner han sig en Skat, medens Dagen trælles hen af Læreren for at vinde Brød. Og hvor mangen Embedsmand, som haver liden Indflydelse paa Almenvel, mæskes ikke af sin rige Løn, medens den Mand sulter, som i den vordende Statsborgers Sjæl nedlægger Dyds og Kundskabs frugtbringende Sæd? Føjes her til de mange Haande Ubehageligheder, som omringe Læreren! Gennem Aarrækker drøvtygger han for andre, hvad han i Barndommen fordøjede selv. Holdt ikke Forestillingen om hans Kalds Værdighed ham aarvaagen, saa maatte han slumre ind under Kedsomhedens Valmedunst, som omhyller hans daglige Beskæftigelser. Tydelighedsgaven (der kræves af ham som et udmærket Fortrin) hentærer lumskelig hans Kraft; og, foredrager han en spekulativ Videnskab, ofte raver han da, efter et Par Timers Anstrengelse, udmattet bort fra Lærestolen. Og naar han nu saar uden at høste, naar Lærlingens Duuhed eller Uvilje kvæler hver Spire, han plantede — o, hvor sniger sig da ej Læsestunden plagende hen! Endelig løse ogsaa de nyere Opdragelsessystemer næsten alle Disciplinens Baand og aabne et frit Udbrud for Ungdommens Overgivenhed. Hist flyve fra Drengens Haand Papirkugler omkring Hovedet af hæderlige Docenter, som opofre Timen snarere paa frugtesløse Irettesættelser end paa gavnrig Undervisning, og her støtter en trettenaarig Kant den tanke-svangre Hjerne paa en gladiatorisk Arm, medens han demonstrerer, at hans Lærer (som Nationen tæller blandt sine lærde) har snakket hen i Taaget.»

Vi ville ikke gøre Tiden Uret, og der har vel været hæderlige Undtagelser; men det almindeligste har vist været, at man gav for «derfra» og «dertil» i Abraham Kalls tørre Lærebog og saa anvendte Timen til at høre i Lektien og indprente Navne- og Aarstalsregistrene. Det er utvivlsomt blevet bedre i vor Tid; der er sikkert ikke faa Historielærere, som alvorligt bestræbe sig for, og hvem det lykkes at give en helt anderledes befrugtende Undervisning. Man søger at faa Eleverne til at forstaa Begivenhederne og se dem i deres indbyrdes Sammenhæng, man stræber, især paa de højere Trin, efter at give de unge et «Overblik» over Historiens Begivenheder. Nu er det langt fra mig at dadle dette; jeg søger selv i den Del af Historien, hvori jeg underviser — den danske Litteraturhistorie — at bibringe Eleverne «Forstaaelse» og «Blik paa Sammenhængen»; men jeg tror, vi ikke maa vente os for meget af vore Bestræbelser. Det er kun givet faa i den Alder at faa en virkelig Forstaaelse af tit saa indviklede Forhold, og til den rigtige Opfattelse af selv de simplere Ting kræves der alligevel jævnlig en Modenhed, som den unge ikke har. Vi maa derfor resignere og nøjes med en meget «foreløbig» Forstaaelse. Men der er een Maade at undervise i Historie paa, der altid vil paavirke Drengen og Ynglingen, og det er den jeg tror Dichman anvendte. «Naar Dichman havde hørt os i vort Pensum af Kalls Verdenshistorie», siger Oehlenschläger, «holdt han os Forelæsninger over de forskellige Landes private Historie, og han havde et fortræffeligt Foredrag. Den livlige, begejstrede Maade, hvorpaa han gav os Karakteristikerne af de sjældne Helte, de store Bedrifter, henrev mig. Overalt, hvor Humaniteten vandt Sejr, eller hvor det heroiske ytre sig paa en ædel, usædvanlig Maade — der var Dichman begejstret, der flød hans Taare, der bævede hans Stemme, der fik han os alle mere eller

mindre henrevet med, især mig, som var ganske henrykt. Historien har altid været mig dyrebar og mit Yndlingsstudium som Poesiens Planteskole, da min kæreste og højeste Stræben altid har været at idealisere store Bedrifter og Karakterer». Men en Lærer, der har været det for et Geni, som Dichman var for Oehlenschläger, har ikke levet forgæves, og det er kun simpel Pligt, at vi dvæle lidt ved ham her, hvor vi mindes hans berømte Discipel.

Har Dichman anet, hvad der boede i Oehlenschläger? Jeg tror det ikke. Noget egentlig «godt Hoved» har han næppe været i sin Skoletid — Dichman har vel endog i Øjeblikke vurderet ham for lavt — og de Vers, Drengen skrev, gav Dichman Anledning til Advarsler. «Bild Dem ikke ind, kære Oehlenschläger», sagde han engang i ondt Lune til mig, «at De har Geni, fordi de gør disse Vers. De kan blive en duelig lærd, en flink Forretningsmand (her nævnede han mig en fornem Mand, der aarlig havde 3000 Daler i Indkomster og boede meget elegant). En saadan, sagde han, kan De blive, men de bliver aldrig en Edvard Storm.» — Det er muligt, sagde jeg med indbidt Harme og med Haanden knyttet i Kjolelommen. Jeg ansaa det for en uhyre Fornærmelse; og dog havde Storm kun 200 Daler aarlig og beboede to smaa Værelser i Baghuset*). Heller ikke Storm troede, at Oehlenschläger skulde blive en virkelig Digter. Selv havde han dog en Anelse om det.

Ved «Efterslægten» virkede Dichman til 1801, da han paa Grund af Svagelighed maatte indskrænke sit Arbejde. Paa Søkadetakademiet, hvor han var Lærer i «Filosofien og de skønne Videnskaber», læste han endnu, da han, uheldig og forpint, 1806 berøvede sig selv Livet. Oehlenschläger havde, ogsaa efter at han havde

*) De 200 Daler vare ikke Inspektørgage, Storm fik ingen Løn, hverken som Lærer eller Inspektør, men en Statsunderstøttelse til Digteren.

forladt Skolen, holdt Forbindelsen med den beundrede Lærer vedlige. I Oehlenschlägers Bolig og i hans Nærværelse gensaa Dichman saaledes efter mange Aars Adskillelse den Kvinde, som han havde haft en ulykkelig Kærlighed til i sin Ungdom. Og i «Den danske Tilskuer» for den 5te Juli 1802 fandtes Oehlenschlägers Digt «Min barnlige Dannelse», helliget min Ven og Lærer Karl Frederik Dichman. Liebenberg sætter «Guldhornene»s Affattelsestid til Juni 1802, og det kan godt være, at «Min barnlige Dannelse» maaske er det sidste Digt, Oehlenschläger har skrevet før Mødet med Steffens; i modsat Tilfælde maa det jo være skrevet ganske kort efter Mødet. Paa dette Tidspunkt — da han gik saa meget nyt og betydningsfuldt i Møde — har han følt sig tilskyndet til offentlig at takke den, der hidindtil havde været saa meget for ham. Ved Dichmans Død skrev Oehlenschläger et maaske noget tungt, men ædelt og størstilet Digt.

Dichman var den af Lærerne, der ubetinget havde den største Indflydelse paa Oehlenschläger; men Storms Betydning for ham skal derfor ikke undervurderes. Storm vandt ham straks ved sin hele elskelige Personlighed; «i de store blaa Øjne straaede Kraft og Lune; han var en Gudbrandsdøl og en ægte sokratiske Karakter». Med Sympatien blandede sig Ærefrygten, og Oehlenschläger har sikkert været en af dem, der sørgede mest ved hans Død. Storm var hans Lærer i Dansk, og han forstod at give sin Elev Interesse for skriftlig Fremstilling. Det er forbavsende at se, hvor tungt og kejtet selv begavede og intelligente Folk paa den Tid skrev Dansk. Storm hørte til Undtagelserne; hans Prosa er god og flydende. Der er derfor heller ingen Tvivl om, at, naar der med Rette siges om den Prosa, den unge Oehlenschläger skrev i sin Prisafhandling fra Aar 1800, at den er friskere end Datidens almindelige, saa har hans fordums Lærer

sin Del i Rosen. Den ved Ewald vakte Sans for Nordens Oldtid har ogsaa utvivlsomt faaet ny Næring ved Storms Forelæsninger paa Skolen over den nordiske Mytologi.

Ved sin Konfirmation 1796 forlod Oehlschlæger Efterslægten. Faderen ønskede, at han skulde være Købmand, og da han ikke selv vidste, hvad han ellers skulde være, lod han ham raade. Det blev dog ikke til noget. Den gamle Studerelyst vaagnede igen, og han fik en Lærer, der med een Times Undervisning om Dagen skulde forberede ham til Artium. I den rigelig tilmaalte Fritid drev han om og nød Naturen og læste Morskabsbøger. Han havde Samvittighedsnag over, at han saaledes egentlig ikke bestilte noget; i Virkeligheden har det naturligvis været en Tid, i hvilken der er bleven nedlagt mangan en Spire, som senere skulde modnes. Sansen for det kvindelige udvikledes hos ham, og han «forelskede sig dødeligt» i den dejlige Skuespillerinde Marie Smith. I en maadelig dansk Oversættelse læste han Shakspeares «Lear» og «Othello», der vakte hans Beundring — den almindelige Smag var Shakspeare imod. Imidlertid indsaa han, at det paa den Maade, han drev det, ikke blev til noget med Studeringerne. En anden Lyst var ogsaa vaagnet hos ham, og en skønne Dag brød han overtvært og gik til Teatret. Heller ikke her horte han rigtig hjemme. «Det var», siger han, «den vordende Digter, der trængte til at kende Teatret som en Bygmester sine Murfolk og Tømmerfolk.» Han gør Bekendtskab med Anders Sandøe og Hans Christian Ørsted, og de blive Venner. Stor Betydning fik Omgangen med disse begavede, modne og alvorlige unge Mennesker for ham. Hos dem saa han, som han selv siger, «hvad det vil sige med Anstrengelse at arbejde med Alvor af Kærlighed til Videnskaben.» Han følte, at han ogsaa selv var «en ægte Musasøn», tager atter fat paa Studeringer og bliver Student.

Endnu staar det langtfra klart for ham, at han har et egentligt Digterkald: han studerer Jura, Maalet er at blive Højesteretsadvokat. Men Interessen er andetsteds. Schiller havde han gjort Bekendtskab med og læst med Beundring; nu lærer han — i sit nittende Aar — Goethe at kende og var aldeles henrevet, og meget i hans før-Steffenske Produktion bærer Vidne om, hvor dybt Oehlenschläger var trængt ind i Goethes Digtning. Moderens Død og hans Forlovelse med den smukke og friske Christiane Heger ere Livsbegivenheder, der udvikle og modne ham. I Prisopgaven fra Aar 1800 er han allerede i Opposition til den herskende Æstetik; han udtaler, at det er Poesiens Opgave at fremstille usanselige Ting i en skøn sanselig Form. Slaget paa Reden øger hans Følelse for Heltedaad:

«Oldtids Kæmpehøje sjunke,
 Danmarks Daad blev glempt paa Jorden —
 Dag! som en elektrisk Funke
 rystede du atter Norden.»

Og i Jean Paul, som han havde lært at kende gennem O. H. Mynster — Brødrene Mynster havde han stiftet Bekendtskab med i Dreiers Klub — fandt han «et uendeligt Digterhav, hvori hans Aand kunde vugge og tumle sig i Anelse, Vemod og Længsel, i Lune og Overgivenhed.» Mangen Tørn maatte han udstaa med Æstetikerne af den gamle Skole; hans Trøst vare Brødrene Mynster, der «vare af en ganske anden Tro, elskede Goethe og Schiller højt og allerede vare indtraadte i Helligdommen for at føle og forstaa deres fineste Skønheder». Nordens Mytologi og gamle Historie var han stadig optaget af. Ikke helt lidt havde han ladet trykke, og mere og mere viser det sig, at der ved Siden af det, der er i den gamle Smag, er nyt, som er i Frembrud. Mest vel i Digtene i «Erik og Roller» (fra 1802), i «Frejas Rok»:

«Naar Natten udruller sit sorte Slør,
naar Dagen dør,»

i «Den nordiske Pilegrim»:

«Taagen dybt nedfalder,
Natten kalder,»

i «Bjarkemaallet»:

«Naar Odin vinker,
naar Sværdet blinker,
er Helten glad»

og i «Sjølund»:

I første Tider,
da Aser droge
hid fra Østen,
hvor Solen opstaar,
Morgenrødens
klare Hjem;
da vandred' Gefion,
hvidarmet,
fuldbarnet,
smal i Midje,
rank som Vidje,
den skønne Disa,
om paa Fastland
i Maaneskin.

Egn hun søgte,
fuld af Træer,
Egn hun søgte,
fuld af Korn-Aks,
Egn hun søgte,
fuld af Kilder,
hvor grønne Hytter
mildt omfavned'
stærke Kæmper,
skønne Møer.

Se, da tren hun
blid for Gylfe,
Fastlands-Konge,
og bad om Egnen
med Rosensmil.

Gylfes Øje
nedsank brændende
i den fulde,
unge Barn;
da smilte Blikket,
da blussed' Kinden,
da sagde Læben
gerne: Ja.

Og hun spændte
sine Øksne,
kridnehvide,
for Guldploven.
Hvor ellers Jærn sad,
sad nu Karfunkelsten,
jætteslebet,
og hun lagde
hvide Hænder,
silkebløde,
fast om Grebet.
Ploven furede
dybt i Grunden;
vældigt Øksnene
pløjed' Egnen
ud i Ægirs
sølvblaa Skød.
Og Ranas Døtre
hopped' dansende
rundt om Øen.
Og Freja plantede

sine Roser
 i dens Lunde.
 Og gamle Nøkker
 søgte enlige
 vaade Boliger
 i dens Bække.
 Og smukke Alfer
 smitted' spøgende
 i dens Høje;
 nu de lege
 ved Midnatstide
 i Bøgeskoven.

Heltes Hjem,
 du gamle Sjølund,
 hyggeligt udsøgt
 iblandt Nordens
 bedste Egne,
 tag min Sang!

Hil dig, Gefion,
 bedste Disa
 iblandt Diser!
 Sjølunds unge
 Skjald dig priser.

Jeg synes, man ikke behøver at kende meget til Oplysningstidens Poesi for at kunne se, at dette Digt er, som Canova sagde om Thorvaldsens «Jason», i en ny og stor Stil. Endnu manglede Oehlenschläger dog Klarhed over sig selv og fuld Tillid til sig selv: det fik han kort efter ved Steffens.

Naar jeg nu, efter at have forsøgt at give Dem et Billede af Oehlenschläger som Barn og Yngling, skulde, som naturligt er, slutte med et Ønske for hans og vor Skole, da vil jeg ønske, at den Skole, hvori han lærte godt Dansk, maa vedblive at være en dansk Skole — en Skole, der paa ingen Maade er bange for at give sig i Lag med det fremmede, men kun tilegner sig det deraf, som naturligt kan smeltes sammen med det danske — og en «historisk» Skole, der lærer sine Disciple, hvad Dichman lærte sine — at Livet, trods sine mørke Sider, har det, man i Sandhed kan pege hen paa som stort og opløftende.

Skolefesten

den 2den Oktober 1896

ved

Johan Ottosen.

I Løbet af dette Skoleaar er der fejret en Fest af en saadan Art, at en Meddelelse derom ikke bør savnes i Skolens Program. Den 2den Oktober 1896 var det nemlig 40 Aar, siden Skolens nuværende Bestyrer som ung Student havde begyndt sin Lærervirksomhed ved Efterslægtsselskabets Skole. En Kreds af Mænd, der i Aarenes Løb paa forskellig Maade havde staaet i Forbindelse med Professor Bokkenheuser som Skolemand, var nogen Tid i Forvejen traadt sammen for at forberede en Festligholdelse af denne Mindedag. Ved Bidrag fra talrige gamle Elever, fra nuværende og tidligere Lærere ved Efterslægtsselskabets Skole og de forskellige Kursus, Jubilaren har ledet, fra Forældre og andre, som ønskede at vise ham deres Taknemlighed for hans store Virksomhed, saa Indbyderne sig i Stand til at lade Hr. Figurmaler Carl Thomsen udføre et Maleri, hvis Emne man vidste paa een Gang vilde være den Mand særlig kært, hvem man ønskede at glæde, og være som skabt netop for den Kunstners fine Talent, som her løste Opgaven — nemlig et Billede af den 15aarige Adam Oehlenschläger hos Edvard Storm.

Overrækkelsen fandt Sted ved en Fest i Kasinos lille Sal den nævnte Dag. I den festlig smykkede Sal samledes Skolens Styrelse, Jubilarens nærmeste Slægtninge, Indbyderne, mange af de nuværende Elevers Forældre og Skolens Lærere og Elever. Saa snart Hr. Skolebestyrer Bokkenheuser — der just havde modtaget Efterretning

om sin Udnævnelse til Professor i Dagens Anledning — var ført ind i Salen og havde taget Plads, istemtes følgende Sang.

Mel. Vintern rasat ut bland våra fjällar.

Der er travlt uroligt nu derinde
i vor Skoles kære, gamle Hjem,
een for een skal Murene forsvinde,
hvoraf tusind Minder spire frem.
Storms Kontor og Øhlenschlægers Klasse
fjernes nu med haard, uskaansom Haand,
intet af det gamle mere passe
kan til Tidens Krav og Tidens Aand.

Bort med alt! — Nej, nej, det vil vi ikke,
saa gaar Skibet alt for let paa Grund,
alt det gamle skal som Ballast ligge
dybest nede i vor Skudes Bund.
Og naar frem vi gaar mod nye Havne,
véd vi, hvad vi vil, vort Maal er sat,
og vi bringe med os gamle Navne,
Minders dyrebare, sjældne Skat.

Han, som staar ved Røret, har os givet
netop det, vor Skole trængte til,
ført dens Valgsprog dristig ud i Livet,
vist os alle, hvad det er, han vil.
Mens vort gamle Hjem han lod forsvinde,
fjerner' mangt, som elsket var og kendt,
rejste han vor Skoles Fortidsminde
ved sin Aand et herligt Monument!

Derefter tog paa Indbydernes Vegne Hs. Excellence
Marineminister Ravn Ordet:

Mine Herrer!

Vi ere jo samlede her for at fejre en Mindefest i
Anledning af, at det i Dag er 40 Aar siden, Hr. Professor
Bokkenheuser begyndte sin Lærervirksomhed. I alle disse
Aar har han været knyttet til Efterslægtsselskabets Skole
som Lærer, som Inspektør og nu i de senere Aar som

dens Bestyrer. Desuden har han i den Tid ledet forskellige andre Undervisningskursus, af hvilke jeg her blot skal nævne de Bokkenheuserske Kursus, hvorfra et meget stort Tal Elever er dimitteret til Artium, Præliminærexamen og Søofficerskolens Adgangsprøve. Hans aldrig svigtende Elskværdighed og Hjælpsomhed, saa vel som hans overordentlig store praktiske Lærerdydighed mindes sikkert med Sympati og Tak af de mange, der i Aarenes Løb have nydt Gavn af hans Gerning som Skolemand, eller som paa anden Maade have haft Lejlighed til at følge denne hans Gerning.

I Forvisning om, at der blandt disse næredes et almindeligt Ønske om at medvirke til at glæde Jubilaren paa denne hans Mindedag, var det, at en Del af dem for henved et Aar siden forenede sig om at rette en Opfordring til alle, som paa en eller anden Maade havde staaet i Forbindelse med Professor Bokkenheuser som Skolemand, om at bidrage til, at der paa denne hans Mindedag kunde overgives ham et synligt Bevis paa deres Taknemlighed og Anerkendelse. Da Professoren har stor Kærlighed til Malerkunsten og nylig har skrevet Efter-slægtsselskabets og dets Skoles Historie i de første 50 Aar af dens Bestaaen, tænkte vi os, at de indkomne Bidrag bedst kunde anvendes til et Maleri, hvis Emne skulde være hentet fra denne Periode af Skolens Historie.

I Overensstemmelse hermed blev Hr. Carl Thomsen opfordret til at udføre et saadant Maleri. Dette forestiller en Scene mellem Skolens første, højt skattede Inspektør, Digteren Edvard Storm, og den 15aarige Elev af Skolen, Adam Oehlenschläger. Motivet hertil er taget af dennes Erindringer. Det paagældende Stykke lyder saaledes:

«Medens han skrantede, bragte jeg ham jævnlig
«Meloner, Ferskener og Vindruer fra Frederiksberg, som
«jeg fik min Fader til at tigge af Hofinspektøren, da

«jeg vidste, Storm var en stor Elsker af fin Frugt, og «det var det eneste, som i de sidste Dage vederkvægede «ham. Det var mig en salig Følelse, naar han venligt «modtog mine Smaagaver, han, som havde skænket mig «saa meget, og sagde: «Tak, mit kære Barn!»

Hr. Thomsen har valgt dette Motiv til sit Billede, dels fordi det viser det smukke Forhold mellem Storm og Oehlenschläger, og dels fordi denne Scene er foregaaet i den samme Stue i Efterslægstens Skole, hvor ogsaa Hr. Bokkenheuser har tilbragt sin Tid som Skolens Bestyrer, og som har faaet forøget Interesse derved, at den nu hører til det forsvundne København.

Jeg tillader mig derfor paa Bidragydernes Vegne at overgive Dem, Hr. Professor, dette Maleri som et Bevis paa vor Højagtelse og Anerkendelse af Deres Fortjeneste af Skolevæsnet, haabende, at det vil være Dem kært at modtage det af os, for hvem det har været en stor Glæde at kunne tilbyde Dem det.

Jeg er vis paa, at alle, som her ere til Stede, med mig dele Ønsket om al fremtidig Lykke for Dem og Deres. Uagtet det jo er indbefattet deri, er det dog naturligt ved denne Lejlighed særlig at udtale Ønsket om, at det maa forundes Dem endnu i mange Aar at kunne virke med usvækket Kraft i Deres ansvarsfulde Gerning som Bestyrer af Efterslægtsselskabets Skole.

Inspektør Ottosen: [Kære Hr. Professor! Som en af de mange, der har haft den Glæde at arbejde med Dem og under Deres Ledelse, skal jeg prøve at finde Ord for at bringe Dem lidt af den Tak, vi i Dag føler Trang til at sige Dem. Først for de mange Tjenester, De har vist os, hjælpsom og kammeratlig som De er, ikke blot Tjenester af privat Natur, men Ting til Nytte for os alle. Jeg tænker saaledes paa vor Pensionskasse, som skylder væsenlig Dem sin Tilværelse og

Vækst. Naar det er lykkedes herinde at faa denne Sag i bedre Gang, end det er lykkedes vore Kolleger ved de fleste andre Skoler, saa er det Deres praktiske Greb, det skyldes. I det hele er det netop Deres praktiske Evne, som særlig paatvinger sig ens Tanker: Evnen til at udrette meget med smaa Midler, at faa en Sag ud over Overvejelsernes og Undersøgelsernes Standpunkt og sat i Gang. Og naar nu den nye Skolebygning træder fra Planernes Verden ud i Virkelighedens, har vistnok denne Deres Evne til at sætte i Gang sin store Del deri. Jeg skal endvidere bringe Dem vor Tak for Humanitet og Venlighed i hele Deres Færd. Men mest har De maaske været for os gennem Deres Eksempel. De har vist os, at en Mand Aar efter Aar kan undervise uafbrudt fra 8 til 4, og efter en kort Middagsfred igen fra 5 til 7 eller 8, — og saa endda have Tid til at leve med sit Hjem, pleje varme litterære og kunstneriske Interesser og hele Tiden holde sig frisk, arbejdsdygtig og aandelig levende. De har vist, at De kan den Kunst at undervise. Lærerens Gerning er mindre i Slægt med Videnskabsmandens end med Kunstnerens; hvert nyt Barn, der betros os, er en ny lille Verden, der aldrig er helt som de, vi før har kendt. At læmpe sig efter, at lede og forme disse smaa Personligheder er en Kunstners Opgave. Det er denne, De forstaar. Som jeg før omtalte, hvorledes De paa det praktiske Omraade havde vidst at opnaa betydelige Ting ved smaa Midler, er det ogsaa Tilfældet paa dette. Tit har vi set, hvorledes de ved en let, spøgende Ros har kunnet vække en Drengs Æresfølelse og Arbejdslyst eller ved en mild, ogsaa ofte halvt skæmtende Dadel har jaget ham Skamrødmen op i Kinden. Det er særlig ved disse Egenskaber, som udenforstaaende ikke kan kende, men som Elever og Lærere kender, at De har givet os det Eksempel, vi har lært af og daglig lærer af. Til denne vor Tak knytter vi vor

Lykønskning. Vor Lykønskning til, at Deres Navn er føjet til Rækken af Efterslægtens Bestyrere, den historiske Række, der begynder med Storm, den store Oplysnings-tids Mand, og naar ned til Brix, hvis varme og ungdommelige Personlighed saa ofte har bragt os som et Pust, et Bud fra vort Folks Genfødselstid i Fyrrerne. Og vor Lykønskning til, at De ogsaa er bleven Historie-skriveren for den Skole, De omfatter med Deres fulde Kærlighed.

Stud. med. Birger Olesen talte derpaa saaledes:

Kære Hr. Professor! De vil sikkert finde det rimeligt, at ogsaa vi, Deres gamle Elever, bringer Dem vor Hilsen og Lykønskning paa denne Dag.

Da jeg gik i Skolen, havde baade mine Kammerater og jeg den eneste levende Følelse af, at Hr. Bokkenheuser i alt, hvad han foretog sig Skolen angaaende, nedlagde et overordentligt Arbejde. Vi indsaa alle, hvorfra denne stærke Virksomhed havde sit Udspring. Fra Hr. Bokkenheusers Kærlighed til Skolen. Hans Kærlighed til Skolen gjorde det muligt for ham — saaledes opfattede vi det i det mindste — at udfolde den rent ud sagt fænomenale Arbejdskraft, som vi alle var enige om at beundre. Men hans Kærlighed til Skolen viste sig ikke alene i hans Iver for, at den skulde staa som et Mønster for alle andre, for at den skulde hævde sig gennem hundrede Aar vundne Ry; den kom ogsaa frem i den Venlighed og Omhu, som han udviste for hver enkelt Elev. Han interesserede sig for dem alle. Ingen af os følte sig fremmede overfor Hr. Bokkenheuser. Det var, som stod vi alle lige nær til hans Velvilje.

Vi havde i Skolen et Tilnavn til Hr. Bokkenheuser. Vi kaldte ham «den Gamle». Og det mener jeg, kære Hr. Professor, at De umuligt kan tage ilde op. Thi det var jo kun en Betegnelse for den Mand, hvis hele

Personlighed, Alder og Kundskaber gjorde ham til en Slags Autoritet for os unge, gjorde ham til den venlige Styrrer. Det staar for mig, som om der over det hele laa et Drag af det sønlige Forhold. — Særligt smukt fandt jeg det, at, hvor der var nogen Anledning til, at Hr. Bokkenheuser kunde interessere sig for den enkelte Elevs rent private Forhold, der gjorde han det. Og hans Raad var altid venlige og kloge.

Det er jo egentligt saa rimeligt, at vi unge, saa længe vi gaar i Skolen, ikke kan skønne til Gavns det Arbejde, som udføres; men senere hen kan vi dog ikke andet end komme til Erkendelse af, hvor megen Dygtighed, hvor megen Energi, og frem for alt, hvor megen Taalmodighed der udfordres for at kunne lede en saa stor Skole. Thi det er dog stort, saaledes at kunne føre Slægtledene frem, se de gamle forsvinde, se de nye komme, og dog overfor dem alle kunne bevare den samme Venlighed og Interesse.

Saa beder vi Dem da, kære Hr. Professor, paa denne Dag modtage vor bedste Lykønskning, modtage vor bedste Tak for de forløbne Aar.

Vi ønsker Dem, at de kommende Slægter maa nyde godt af Deres Virksomhed i lige saa høj Grad, som vi har gjort det.

Vi ønsker Dem, at Skolen, Deres Livsværk, maa vokse sig større og større, stærkere og stærkere, og staa fast ned gennem Tiderne.

Jeg beder nu hele den ærede Forsamling om med mig at udbringe et kraftigt:

Længe leve Hr. Bokkenheuser!

Derefter tog Professor Bokkenheuser Ordet:

Maa det være mig tilladt at begynde med en Undskyldning. Jeg har fra i Gaar og til denne Time modtaget en saadan Mængde Beviser paa mine Foresattes

Velvilje, mine Kollegers Venskab og mine Elevers, forhenværende og nuværende Elevers Hengivenhed, at det langt overstiger, ikke alene hvad jeg har gjort mig fortjent til, men hvad jeg havde kunnet vente, om jeg saa havde været det mest forfængelige Menneske.

Men, naar man bliver bedømt saa velvilligt, ja, lad mig sige, saa kærligt, som jeg er blevet nu, saa maa De ikke undre Dem over, at der er Følelser i mig, der trænge saadan frem og tage saadan Overhaand, at jeg næppe faar det Herredømme over Ordet, som jeg kunde ønske.

Jeg tager nu Ordet for at takke. Jeg takker først og fremmest for den store Ære, der i Dag er vist mig; jeg takker Skolens højtærede Bestyrelse, Direktionen og Kommissionen, jeg takker Deres Excellence for de altfor smigrende Ord, De gjorde mig den Ære at tale til mig, og jeg takker Dem særlig, fordi De har ofret mig saa meget af Deres kostbare Tid. Jeg takker for den skønne Gave, der skal blive bevaret som en Helligdom i mit Hjem; jeg takker den, der først fik den smukke Tanke at vælge det Æmne, og den, der fik den Idé at henvende sig til den udmærkede Kunstner for at faa Idéen udført. Jeg beklager, at Hr. Thomsen ikke selv er til Stede, men haaber snart at faa Lejlighed til personlig at bringe ham min Tak. Jeg takker mine ærede Kolleger ved Skolen, som i Dag have haft en saa udmærket Talsmand i min Ven, Inspektør Ottosen, og jeg takker mine Elever for al den Kærlighed og Hengivenhed, De have vist mig i de forløbne Aar. Jeg siger udtrykkelig mine Elever; thi jeg ser i denne Kreds adskillige Mænd, der ikke ere Disciple af Skolen, men som jeg dels i en anden Skole, dels privat har haft den Ære at undervise. Jeg takker mine kære Brødre og min øvrige Slægt, som have glædet mig ved at være her til Stede, og jeg takker alle dem, der i Dag hædre mig med deres Nærværelse, yngre og ældre.

Det er en Selvfølge, at der i Dag ruller mangt et Billede fra gamle Dage op for min Tanke. Det er i Dag 40 Aar siden, jeg første Gang gik ind ad Efterslægtens Port som ganske ung Student. Da jeg stod i Forværelset, bankede mit Hjerte, som om jeg havde været i Kongens Forgemak; men Frygten gik snart over, da jeg blev modtaget af den Mand, der snart skulde blive min Vejleder og efter ikke lang Tid skulde vise mig sin Tillid i alle de Spørgsmaal, der angik Skolen; men, lad mig sige det, det var dog ikke i og for sig det, der knyttede mig til ham; men det var den Glæde, han altid viste, hver Gang jeg havde haft en eller anden Lykke i Livet, og det var endda ikke saa sjældent; men det var ogsaa den hjertelige Deltagelse, han udtalte den Gang, de store Sorger ramte mig. Og naar jeg derfor er bleven rigtig glad ved denne Lejlighed, saa var det, da jeg i Gaar hørte, at Etatsraad Brix vilde indfinde sig her i Dag. De er vistnok den, som jeg af alle nødigst vilde have undværet, og skal jeg takke, nogen for hans Nærværelse i Dag, saa vil jeg bede Dem, kære Hr. Etatsraad Brix, om at modtage denne Tak.

Ja! hvad mere har jeg egentlig at sige? Aarene gled hen, og 40 Aar, det, synes mange, maaske er en lang Tid; men de ere gaaet hurtigt; thi de ere gaaet godt. Jeg har aldrig fortrudt, at jeg kom i Skolens Tjeneste, og jeg har aldrig ønsket mig derfra. Nu haaber jeg at blive der, saa længe jeg duer til noget. Der er sagt, at Skolen skylder mig meget; men jeg skylder Skolen meget mere. Der har jeg — ved Siden af mit Hjem — levet mine lykkeligste Timer, ja jeg mindes ikke en eneste lykkelig Begivenhed i mit Liv, uden at den paa en eller anden Maade har staaet i Forbindelse med Skolen. Der var det, at jeg lærte mine gamle, trofaste Venner at kende, Venner, som aldrig svigtede, hverken i Medgang eller i Modgang, og da

Døden kom og rev altfor mange af de gamle bort, saa kom straks saa mange af de yngre og bød mig deres Venskab. Det skylder jeg ogsaa Skolen.

Der er sagt, at jeg har oprettet Pensionskassen; ja, den har jeg haft megen Glæde af; men hvad skulde jeg vel have gjort, hvis jeg ikke var bleven støttet af Efter-slægtsamfundet, hvis højtærede Formand, Hr. Oberst Blom, er her til Stede, og gennem Dem, Hr. Oberst, maa jeg bringe Samfundet en Tak, fordi det Aar efter Aar har støttet vor Kasse med en betydelig Sum, ligesom den ogsaa flere Gange har modtaget Gaver af private.

Det er sagt, at jeg har Fortjeneste af at have skrevet Skolens Historie. Det har været et Arbejde, der har holdt mig oppe i de tunge Dage, og hvis nogen har haft halv saa megen Fornøjelse af at læse den, som jeg har haft af at skrive den, saa er mit Arbejde godt betalt.

Og saa er der sagt, at jeg har haft en stor Fortjeneste af den nye Bygning. Nej, mine Herrer, det var Skolens Direktion, der straks med stor Beredvillighed kom mit Ønske i Møde; det var Skolens Direktion, der med Rundhaandethed har stræbt at gøre alt saa godt som muligt; det var en af Skolens Direktører, der straks sagde, at alt det bedste var ikke for godt, og at det dyreste var det billigste.

Det var ganske vist med stor Betænkelighed, at jeg gik de Dage i Møde, da der skulde arbejdes paa den nye Bygning samtidig med, at det almindelige Arbejde i Skolen skulde fortsættes. Vel stolede jeg paa at faa Hjælp fra Lærernes Side, og paa at Drengene vilde gøre Arbejdet let for os andre ved at vise god og sømmelig Opførsel; men mine Forventninger ere blevne overtrufne. Lærerne have haft et Øje paa hver Finger; de Mænd, der have arbejdet paa Bygningen, ligefra de øverste Ledere, Arkitekten og Entreprenøren, lige ned til den simpleste Arbejder, have været i den Grad hensynsfulde,

at jeg benytter Lejligheden til at udtale min Anerkendelse deraf, og Drengene have opført sig saa tilfredsstillende, at det er mig kært at kunne rose dem derfor i Dag.

I have set den nye, særdeles smukke Bygning rejse sig. I have moret Eder og glædet Eder Dag for Dag, alt eftersom I saa Arbejdet skride frem. I jublede, da Kransen blev hejset paa Taget, og I have rolig fundet Eder i ikke at have nogen Legeplads. Skulle vi nu ikke slutte i Dag med de bedste Ønsker for den nye Bygning! Den gamle Skole, hvor Storm levede sine lykkeligste Aar, og hvor Oehlenschläger fik sin Uddannelse, hvor en Række af Mænd, der have kastet Glans over Fædrelandet, ere oplærte, — den falder. Men vi tage Minderne med os, og jeg vil haabe, vi skulle tage Aanden med os, Aanden fra Storms Dage. I maa ikke tro, at Drengene i Storms Tid vare Heldører, der ikke kunde tumle sig og lege; tværtimod — de fik stor Frihed i saa Henseende, og I skulle ogsaa faa en god Legeplads. I maa heller ikke tro, at de Drengene vare stort flittigere, end Drengene nu til Dags ere; der eksisterer endnu et Brev fra Poul Rasmussen, hvis Portrait hænger i Klasseværelset Nr. 4, hvori han skriver hjem, at en af Drengene har faaet maadelig. Men det, der karakteriserede Skolen, var, at Drengene gjerne vilde være der, og Lærerne gjerne vilde undervise dem; se, det var Drengenes Skyld, og det er Drengene selv, der ved deres Flid og Opførsel gøre det til en Fornøjelse for os Lærere at være iblandt dem. Se, det skulle vi stræbe efter i den nye Bygning; det er Betingelsen for, at vi skulle have et rigtig godt Udbytte af Skolelivet. Med det Ønske vil jeg nu udbringe et:

Leve for Efterslægten!

Efter at Hurraerne og Bifaldet havde lagt sig, sang man nedenstaaende Vers:

Mel. Der er et Land, dets Sted er højt mod Norden.

End frisk og rask kan dine Pulse banke;
 thi Skolens Ungdom skænked' dig sin Magt,
 ej Skolestøvet sløret har din Tanke,
 ej daglig Tvang har den i Lænker lagt.
 Men som vort Enhedsmærke skal du stande,
 dit hele Arbejd' gjaldt vor Efterslægt,
 det trykked' Adelsmærket paa din Pande
 og gav dit Liv dets rette Præg og Vægt.

Se, tryllet frem ved Kunstens klare Flamme,
 vor Skoles Fortid for dit Øje staar
 og vidner højt, at Aanden er den samme,
 der hersker endnu efter hundred' Aar.
 Saa varmt som Hjertet banked Storm i Møde,
 naar Oehenschläger traadte til ham ind,
 saa varmt end dine Drenges Hjerter gløde
 i Dag, naar de dig hilse, glad i Sind!

Til Slutning meddelte Professor Bokkenheuser med faa Ord Eleverne, at Bestyrelsen havde bestemt næste Dag til Fridag. En stormende Jubel fra Disciplenes Side vakttes ved disse Ord. Under fornyede Leveraab for Jubilaren endte derpaa denne ejendommelige, samtidig fordringsløse og stemningsfulde Fest.

I Overensstemmelse med det af Ministeriet meddelte Skema afholdtes Skolens Eksamen i 1896 paa de dertil bestemte Dage. Opgaverne til de skriftlige Prøver vare følgende:

1. VI. Klasses Afgangseksamen i Sommeren 1896.

a) fælles.

1. Dansk Stil (fri Opgave).

Om Dyrplageri og Dyrbeskyttelse.

2. Dansk Stil (bunden Opgave).

Den nationale Strid i Sønderjylland.

b) særlig for den sproglig-historiske Retning.

1. Fransk Stil.

Efter at Napoleon var udraabt til Franskmændenes Kejser, afrejste han til Rhinprovinserne. De tyske Ministre flokkedes omkring ham i Aachen, Karl den Stores fordums Residensstad, hvor han optraadte som Efterfølger efter denne Frankernes store Kejser. Vesttysklands Fyrster ilede personlig til for at hilse paa¹⁾ ham i Mainz, som om han havde været deres Lensherre, og han begyndte at indgive dem den Tanke at danne en Gruppe af Østerrig uafhængige Stater.

Napoleon kom tilbage til Paris for der at fortsætte Karl den Stores Rolle, som han havde saa stor Forkærlighed for²⁾. Det var blevet afgjort i hans pri-

¹⁾ hilse paa: saluer. ²⁾ have Forkærlighed for: affectionner.

vate Raad, at han skulde krones af Paven i Paris. Men det var en vanskelig Sag for den hellige Fader at samtykke i saadan en ny Skik¹⁾; thi aldrig var nogen Kejser bleven kronet udenfor Italien. Man virkede paa ham paa een Gang ved Frygt og ved Haab. Man lod ham føle, at, hvis han gjorde sig Uvenner med²⁾ den almægtige Kejser, vilde Kejserdømmet lige saa let kunne lægge Haand paa Rom, som Republikken havde gjort: paa den anden Side smigrede man, uden at love ham noget bestemt³⁾, hans Ønske om at opnaa Tilbagegivelsen af Legationerne⁴⁾. Halvt skuffet, halvt skuffende sig selv bestemte Pius VII sig endelig til at følge Kejserens Vilje.

Latinsk Version.

Pulchrum facinus M. Cato in libris Originum de Q. Cædicio tribuno militum scriptum reliquit. Quum imperator Pænus in Sicilia bello Carthaginensi primo obviam Romano exercitui progressus colles idoneos prior occupavisset, militesque Romani incauti in locum insidiis et perniciæ obnoxium devenissent, tribunus ad consulem accessit eique ostendit, exitium exercitui propter loci importunitatem et hostium circumstantium multitudinem certum impendere. «Itaque censeo», inquit, «si rem servare vis, faciendum, ut quadringentos milites ad collem illum ire jubeas, eumque uti occupent imperes horterisque. Hostes profecto, ubi id viderint, ad occursandum pugnantumque in eos convertentur unoque illo negotio sese alligabunt, atque illi omnes quadringenti procul dubio obtruncabuntur; tu vero interea occupatis in ea cæde hostibus tempus exercitus ex hoc loco educendi habebis. Alia nisi hæc salutis via nulla est.» Consul respondit,

¹⁾ny Skik: nouveauté. ²⁾gøresig Uvenner med: se brouiller avec. ³⁾bestemt: positif. ⁴⁾Legationerne: les Légations (s: de nordlige Dele af den tidligere Kirkestat).

consilium quidem istud providens¹⁾ sibi videri; «sed istos», inquit, «milites quadringentos ad eum locum quisnam erit qui ducat?» -- «Si alium», inquit tribunus, «neminem reperis, me licet ad hoc periculum utare; ego hanc tibi et rei publicæ animam do.» Consul tribuno gratias laudesque agit; tribunus et quadringenti ad moriendum proficiscuntur. Hostes eorum audaciam demirantur, quorsum ire pergant, exspectantes; sed ubi apparuit, illos ad eum collem occupandum iter intendere, mittit adversum illos imperator Carthaginiensis peditatum equitatumque, quos in exercitu viros habuit strenuissimos. Romani milites circumveniuntur, circumventi repugnant; fit prælium diu anceps, tandem superat multitudo; quadringenti omnes ad unum perfossi gladiis aut missilibus operi cadunt. Consul interim, dum ibi pugnatur, se in locos tutos subducit. Sed di immortales tribuno militum fortunam ex virtute ejus dedere. Nam ita evenit, ut, quum saucius multifariam²⁾ ibi factus esset, tamen vulnus capitale nullum acciperet; eumque inter mortuos et sanguinem, qui eis defluerat, jacentem cognovere et sustulere, isque convaluit sæpeque postea operam rei publicæ fortem atque strenuam præbuit. Sed idem facinus egregium quo in loco gesseris, nimium interest: Leonidæ Laconis, qui simile apud Thermopylas fecit, virtutem et gloriam omnis Græcia claritudinis inelitissimæ decoravit monumentis; at tribuno militum parva laus pro factis relicta, qui idem fecerat atque rem servaverat.

c) særlig for den matematisk-naturvidenskabelige Retning.

1. Beregnings-Opgave.

1. En Gæld afbetales paa den Maade, at der ved

¹⁾ providens: velbetænkt. ²⁾ multifariam: paa mangfoldige Steder.

Slutningen af hvert af de første 12 Aar efter Gældens Stiftelse betales $5\frac{1}{2}$ pro Cent af den oprindelige Gæld, og ved Slutningen af hvert af de næste 8 Aar en vis Sum. Hvor mange pro Cent af den oprindelige Gæld maa denne Sum udgøre?

De 12 første Aar er Renten 4 pro Cent pro anno, men derefter bliver den nedsat til $3\frac{1}{2}$ p. C. p. a.

2. I en Trekant er den ene Side 0,53207 og de to hosliggende Vinkler henholdsvis $41^\circ 17''$ og $69^\circ 28' 37''$. Beregn Radierne i Trekantens ind- og omskrevne Cirkler.

2. Aritmetik.

1. Bevis, at Summen af to uforkortelige Brøker med forskellige Nævner ikke kan være lig med et helt Tal.

2. Find den mindste og den største Værdi, som Brøken

$$\frac{x^2 - x + 1}{x^2 + x + 1}$$

kan faa for reelle Værdier af x .

3. I Polynomiet

$$ax^5 - bx^4 - cx^3 + 1$$

skal der i Stedet for a , b og c indsættes saadanne positive hele Tal, at $(x-1)^2$ gaar op i det.

3. Projektionstegning.

Hjørnespidserne i et regulært Tetraeder ere A , B , C og D . A ligger i den vandrette Billedplan, Kanten BC er parallel med denne, men hverken parallel med eller vinkelret paa den lodrette, og Topplansvinklen mellem Sidefladen ABC og den vandrette Billedplan er 45° . Tegn

- 1) Tetraedrets Billeder;
- 2) Billederne af den indskrevne Kugles Røringspunkter med Sidefladerne;

- 3) det vandrette Billede af den Cirkel, der er bestemt ved de tre Røringspunkter med Sidefladerne DAB , DBC og DCA .

4. Geometri.

1. I $\triangle ABC$ er $\angle B$ stump. Paa Linien AB skal findes to Punkter X og Y saaledes beliggende, at $XA = AY$ og $\angle XCB = \angle BCY$.

2. MN er en Korde i Parablen $y^2 = px$ gennem et givet Punkt A af dens Akse. MP er vinkelret paa Parablens Tangent i N , NP vinkelret paa Tangenten i M . Find Stedet for Punktet P , naar MN drejer sig om A .

3. Højden fra A i Tetraædret $A-BCD$ er h , de tre fra B udgaaende Kanter forholde sig som tre givne Tal, p , q og r , Topplansvinklen mellem ABC og DBC er α , $\angle ABC = \beta$, og $\angle DBC = \gamma$. Find Tetraædrets Volumen.

2. Almindelig Forberedelseseksamen og 4de Klasses Hovedeksamen.

1. **Dansk Stil.** En Skildring af de danske Skove og af det Fugleliv, som rører sig i dem.

2. Latinsk Stil (4de Klasse).

Alle vide, hvor blodige¹⁾ Krige Romerne mange Aar igennem førte med Samniterne. I Aaret 321 før Christi Fødsel lede de et stort Nederlag. Samniterne havde dengang til Feltherre C. Pontius, som var en Søn af Herennius, en for sin Klogskab meget berømt Olding.

¹⁾ atrox.

Pontius slog hemmelig Lejr nær ved Byen Caudium og indesluttede den romerske Hær, saaledes at der intet Haab var for den om at undslippe¹⁾. Da Sønnen havde meldt Herennius, at Romerne vare indesluttede, og havde raadspurgt ham om, hvad han mente der burde gøres, skal Oldingen have svaret, at de enten alle burde løslades²⁾ ukrænkedes³⁾ eller alle dræbes. Disse to Raad syntes Samniterne besynderlige⁴⁾, som om de vare givne af forskellige Orakler. Skønt Sønnen endogsaa mere end de andre troede, at Faderen gik i Barndom⁵⁾, blev han dog ved alles enstemmige Mening⁶⁾, bevæget til at hente ham til Forsamlingen. Da altsaa Oldingen var kommen til Lejren, talte han saaledes, at han ikke forandrede sin Mening, men blot tilføjede Grundene. I Virkeligheden⁷⁾ vare begge hans Raad fornuftige⁸⁾, men Pontius vilde hellere gaa en Mellemsvej⁹⁾. Faderen lod¹⁰⁾ han bringe¹¹⁾ hjem; dernæst bød han, at den romerske Hær skulde sendes under Aaget.

3. Engelsk Version (almindelig Forberedelseseksamen).

Death of Cæsar.

The conspirators¹²⁾, having agreed on the death of Cæsar, fixed the ides of March¹³⁾, the day on which Cæsar was to be offered the crown, for the execution of their plan. In spite of several bad omens¹⁴⁾ Cæsar was prevailed upon to appear in the senate, and as he was going along the street, a slave, who hastened after him with information of the conspiracy, attempted

¹⁾ evado. ²⁾ dimitto. ³⁾ inviolatus. ⁴⁾ mirus. ⁵⁾ over-sættes: «at Faderens Aand (animus) var bleven gammel (consequensco)». ⁶⁾ consensus. ⁷⁾ re vera. ⁸⁾ sanus. ⁹⁾ viam mediam sequor. ¹⁰⁾ curo. ¹¹⁾ reveho.

¹²⁾ conspirator, sammensvoren. ¹³⁾ the ides of March (Flertalsord), den 15de Marts. ¹⁴⁾ omen, Varsel.

to come near him, but could not for the crowd. A Greek philosopher, who had discovered the whole plot¹⁾, delivered him a memorial²⁾ containing full information; but Cæsar handed it with other papers to his secretaries without reading it. Having entered the senate-house he met an augur³⁾, who had foretold his danger, and said smiling: «Well, the ides of March are come». «Yes», replied the augur, «but they are not yet over!» As soon as he had taken his place, the conspirators came near him under pretence⁴⁾ of saluting⁵⁾ him, and one of them approached in a suppliant posture⁶⁾, at the same time taking hold of the bottom of his robe⁷⁾ and holding him so as to prevent his rising. This was the signal agreed upon. Casca, who was behind him, stabbed⁸⁾ him in the shoulder. Cæsar turned round against his assailant⁹⁾, but was instantly surrounded by all the conspirators, and received a second stab from an unknown hand in the breast. He still defended himself with great vigour¹⁰⁾, till he saw Brutus among the conspirators, who, coming up, struck him with his dagger. From that moment Cæsar thought no more of defending himself, but only cried out: «And you too, my son!» Then covering his head and spreading his robe before him, in order to fall with greater decency¹¹⁾, he sank down at the foot of Pompey's statue, after receiving three-and-twenty wounds.

4. Aritmetik.

1. Reducer

$$\frac{1}{2} \frac{ab}{2(c+a)(c+b)} - \frac{ca}{2(b+c)(b+a)} - \frac{bc}{2(a+b)(a+c)},$$

¹⁾ plot, Komplot. ²⁾ me'morial, Skrivelse. ³⁾ augur, Augur (romersk Spaapræst). ⁴⁾ pretence, Paaskud. ⁵⁾ to salute, at hilse paa. ⁶⁾ a suppliant posture, en bønfuldende Holdning. ⁷⁾ robe, Klædning. ⁸⁾ to stab, at stikke, støde. ⁹⁾ assailant, Angriber. ¹⁰⁾ vigour, Kraft. ¹¹⁾ decency, Sømmelighed.

og beregn dernæst Værdien for $a = 1,234$, $b = 0,1234$ og $c = 0,01234$.

2. Find en Kvotientrække paa 4 Led, i hvilken Summen af de 3 første Led er $\frac{1}{2}$, Summen af de 3 sidste Led 2.

3. Paa en ret Linie er afsat Punkterne A , O , M , B og N i den angivne Orden saaledes, at $AO = OB$ og $\frac{OM}{OB} = \frac{ON}{OB}$; bevis ved Hjælp af Sætninger fra Proportionslæren, at $\frac{AM}{MB} = \frac{AN}{BN}$.

5. Geometri.

1. Konstruer en Trekant af en Vinkel og den lige overfor liggende Side, naar der tillige er givet, at det ene af de to Stykker, hvori Siden deles af Vinklens Halveringslinie, er 3 Gange saa stort som det andet.

2. $ABCD$ er et Parallelogram, E er Midtpunktet af AB , og F Midtpunktet af CD . Bevis, at Firkanten $EBFD$ er et Parallelogram, og at Diagonalen AC deles i tre lige store Dele af Linierne ED og BF .

3. I et Kvadrat tegnes Diagonalerne, den indskrevne Cirkel og dennes Tangenter i Skæringspunkterne med Diagonalerne. Find den om Cirklen omskrevne Ottekants Vinkler, Sider og Areal, naar Kvadratets Side er a'' .

6. Praktisk Regning (almindelig Forberedelseseksamen).

1. En Beholder, hvis indvendige Flade er $3,14 \cdot 1,2832 \cdot 3,125$ Kvadratfod, og hvis udvendige Flade er

$$3,14 \cdot 1,4 \cdot 3,3 \text{ Kvadratfod,}$$

er fyldt med Damp. Beregn Forskellen mellem Dampens Tryk paa den indvendige Flade og Atmosfærens Tryk

paa den udvendige, naar det er givet, at Atmosfærens Tryk paa 1 Kvadrattomme er lig Vægten af 394 Kubiktommer Vand, at Dampens Tryk paa 1 Kvadrattomme er 3 Gange saa stort, og at 1 Kubikfod Vand vejer 62 $\bar{\text{u}}$.

2. Ved Udgangen af Aaret 1878 modtager en Købmand 1 Oksehoved Vin fra Frankrig; med Fragt, Told og andre Udgifter staaer det ham i 800 Kr. Han lader det ligge til 1892, og i Løbet af dette Aar sælger han Vinen flaskevis à 6 Kr. (heri ikke iberegnet Prisen for selve Flasken). Naar nu hele Salget betragtes som foregaaet midt i Aaret 1892, og Købmanden beregner sig 6 pro Cent p. a. i Rente (Renter og Renteres Renter) af den i Forretningen anbragte Kapital, hvor stor er da hans Gevinst ved Salget? Hvor mange pro Cent har han gennemsnitlig haft om Aaret af den oprindelige Kapital?
1 Oksehoved = 240 Potter à 4 Pægle; 1 Flaske = 3 Pægle.

I Bedømmelsen af Prøverne deltog som af Ministeriets beskikkede Censorer:

Ved Afgangseksamen for Studerende.

- I Dansk og Oldnordisk: Hr. Overlærer Kr. Mikkelsen.
 - Fransk: Hr. Cand. mag. V. Wahl.
 - Tysk: Hr. Overlærer Kaper.
 - Historie: Hr. Adjunkt Aagaard.
 - Latin og Græsk: Hr. Professor Gertz.
 - Naturlære (sprogl.): Hr. Cand. mag. Ad. Meyer.
 - Matematik og Naturlære (math.): Hr. Overlærer Andersen.

Ved 4de Klasses Hovedeksamen.

- I Dansk: Hr. Overlærer Kr. Mikkelsen.
 - Tysk: Hr. Cand. mag. J. Magnussen.
 - Latin: Hr. Dr. Siesbye.
 - Naturhistorie: Hr. Adjunkt Zoffmann.
 - Matematik: Hr. Adjunkt Sundorph.

Ved almindelig Forberedelseeksamen.

- I Dansk: Hr. Overlærer Kr. Mikkelsen.
 - Engelsk: Hr. Oberstløjtnant Bærentzen.
 - Fransk: Hr. Cand. mag. V. Wahl.
 - Matematik: Hr. Adjunkt Sundorph.
 - Tysk: Hr. Cand. mag. J. Magnussen.
 - Naturhistorie: Hr. Adjunkt Zoffmann.
 - Historie: Hr. Dr. Stareke.
 - Geografi: Hr. Cand. mag. Stockmarr.
 - Naturlære: Hr. Cand. mag. Ad. Meyer.
-

Følgende Disciple underkastede sig

Afgangseksamen for Studerende.

Christensen, H. B., Søn af afd. Lærer C.
 Giese, H., Søn af Hr. Boghandler G.
 Gjellerup, N. H., Søn af Hr. Arkitekt G.
 Johansen, C. A., Søn af Hr. Grosserer J.
 Krause, R. C., Søn af Hr. Musikdirektør K.
 Krener, G. W., Søn af afd. Brændevinsbrænder K.
 Müller, C. C. P., Søn af afd. Oberst M.
 Møller, S. A. B., Søn af Hr. Kursusbestyrer M.
 Vanggaard, A. L., Søn af Hr. Gaardejer V.

4de Klasses Hovedeksamen.

Buchter, C. J., Søn af afd. Bankkasserer B.
 Cedergreen, J. G., Søn af Hr. Kommiss C.
 Degen, A. A., Søn af Hr. Magasinassistent D.
 Ekman, V. A. E., Søn af afd. Postmester E.
 Hansen, S. C. V., Søn af Hr. Handelsagent H.
 Jacobsen, J. G. H., Søn af Hr. Postmester J.
 Larsen, O. T., Søn af afd. Assistent i Marineministeriet L.
 Nielsen, N. S., Søn af Hr. Gaardejer N.
 Petersen, A. L., Søn af Hr. Sagfører P.
 Ravens, E. E. C. B., Søn af Hr. Proprietær R.
 Winkel, L. A. K., Søn af Hr. Fabrikant W.

Almindelig Forberedelseseksamen.

Baadslund, C. A. S., Søn af Hr. Partikulier B.
 Christensen, C. H. L., Søn af Hr. Bagermester C.

Dauidsen, H. C. J., Søn af Hr. Maskinmester D.
Ipsen, E., Søn af Hr. Malermester I.
Møller, E. H., Søn af afd. Grosserer M.
Nielsen, C. H. J., Søn af Hr. Bud i Finansministeriet N.
Petersen, E. L., Søn af Hr. Farvehandler P.
Sveistrup, H., Søn af Hr. Maskinmester S.
Vater, V. J., Søn af Hr. Købmand V.
Waetzold, C. E., Søn af afd. Formand W.

Almindelig Forberedelseksamen 1896.

	Mundtlig Dansk.	Skriftlig Dansk.	Engelsk.	Tysk.	Fransk.	Historie.	Geografi.	Natur- historie.	Natur- lære.	Geometri.	Regning.	Aritmetik.	Orden med de skriftl. Arbejder.	Points.
Baadslund, C. A. S.	mg. ÷	g.	g.	mg. +	mg.	tg. +	g. +	mg. ÷	g. +	tg.	mdl. +	tg. +	mg. +	73 $\frac{1}{3}$
Christensen, C.H.L.	mg. ÷	mg. ÷	g. +	mg.	mg. ÷	mg.	ug.	mg. +	ug. ÷	g.	mg. +	g.	mg.	104 $\frac{1}{3}$
Dauidsen, H. C. J. . .	g. +	g. ÷	g. +	mg.	tg. +	tg. +	g. ÷	tg.	g.	g.	ug. ÷	mg. ÷	mg. ÷	76 $\frac{2}{3}$
Ipsen, Ernst	mg. +	g. +	mg. +	ug. ÷	mg.	g. +	ug. ÷	mg. +	mg.	mg.	g. +	g. +	mg.	108 $\frac{1}{3}$
Møller, E. H.	mg. ÷	g.	mg. ÷	ug. ÷	•	mg.	mg.	mg.	mg.	mg.	ug.	mg. ÷	mg. ÷	98 $\frac{2}{3}$
Nielsen, C. O. J. . . .	ug. ÷	g. +	ug. ÷	ug.	ug. ÷	tg. ÷	mg.	ug. ÷	mg. +	mg. +	ug.	ug. ÷	mg.	108
Petersen, E. L.	mg.	g. +	mg.	mg.	mg. ÷	ug. ÷	mg. +	g.	tg. +	mdl. +	g. ÷	tg. +	mg. ÷	83
Sveistrup, H.	mg. +	mg. ÷	mg. +	mg. +	•	tg. +	ug. ÷	mg.	ug. ÷	g. +	g. +	tg. ÷	mg. ÷	90 $\frac{1}{3}$
Vater, V. J.	mg.	mg.	ug. ÷	ug. ÷	ug. ÷	g.	ug. ÷	ug. ÷	mg. ÷	mg. +	ug.	ug. ÷	mg. +	115 $\frac{2}{3}$
Wactzold, C. E.	mg. ÷	g. +	g. +	ug. ÷	mg. ÷	mdl. +	mg.	tg.	mdl. +	g. +	ug.	ug. ÷	ug. ÷	77 $\frac{2}{3}$

Afgangseksamen for

	Dansk Stil fri Opgave.	Dansk Stil bunden Opgave.	Dansk (mundtlig) og Old- nordisk	Fransk.	Tysk.	Historie.	Latin (skriftlig).	Latin (mundtlig) i det læste.
Christensen, H. B.	g. ÷	g.	mg.	g.	g.	ug. ÷	g. ÷	mg. ÷
Giese, H.	g.	g. +	mg. ÷	g. +	mg. +	ug.	g. +	g. +
Gjellerup, N. H.	g. +	g. +	mg. +	mg. ÷	g. +	mg. +	"	"
Johansen, C. A.	g. +	g. ÷	g. +	g.	g.	mg. ÷	"	"
Krause, R. C.	mg.	mg. +	mg. +	mg. ÷	mg.	mg. +	"	"
Krener, G. W.	g. +	g. +	ug. ÷	mg.	mg. ÷	mg.	g. +	mg.
Müller, C. C. P.	mg. ÷	mg.	mg.	mg. ÷	mg. +	mg. +	g. ÷	mg. ÷
Møller, S. A. B.	g.	mg. ÷	mg. +	g.	mg. ÷	ug. ÷	"	"
Vanggaard, A. L.	g.	g.	mg.	g.	g. ÷	ug. ÷	"	"

Studerende Juni—Juli 1896.

Latin (mundtlig) ikke læst.	Græsk.	Naturlære.	Aritmetik (skriftlig).	Aritmetik (mundtlig).	Geometri (skriftlig).	Geometri (mundtlig).	Mekanisk Fysik.	Kemisk Fysik.	Points.	Hovedkarakter.
mg. ÷	mg. +	g.	"	"	"	"	"	"	82	2den Karakter.
g. +	mg. +	ug. ÷	"	"	"	"	"	"	91	1ste —
"	"	"	tg. ÷	ug. ÷	tg.	mg. +	g.	g. ÷	75	2den —
"	"	"	tg. +	mg. +	tg. +	mg. +	g.	g. ÷	71	2den —
"	"	"	g. ÷	ug.	g. +	ug. ÷	mg.	g. ÷	92	1ste —
mg.	g.	mg. +	"	"	"	"	"	"	90	1ste —
g.	ug. ÷	tg.	"	"	"	"	"	"	87	1ste —
"	"	"	tg. +	mg.	g. +	ug.	ug.	mg. +	89	1ste —
"	"	"	tg. ÷	g. +	g.	g.	mg.	g. ÷	71	2den —

Fjerde Klases Hovedeksamen Juni—Juli 1896.

50

	Dansk Stil.	Tysk.	Frausk.	Latin.	Historie.	Geograf.	Naturhistorie.	Aritmetik.	Geometri.	Græsk.	Naturlære.	Points i det hele.	Points i Afslutningsfagene.
Buchter, C. J.	mg. ÷	mg.	mg. ÷	g. ÷	tg.	ug. ÷	ug. ÷	g.	g.	g. +	"	59	32 $\frac{1}{3}$
Cedergreen, J. G. . . .	mg. ÷	ug.	mg. +	mg. ÷	ug.	ug. ÷	ug. ÷	g.	g. +	ug. ÷	"	78	34
Degen, A. A.	g. +	mg. +	mg. ÷	tg. +	mg. +	mg.	ug. ÷	g. +	g. +	mg. +	"	64 $\frac{2}{3}$	33 $\frac{1}{3}$
Ekman, V. A. E.	g. +	ug. ÷	mg. +	mg. ÷	ug. ÷	ug.	g. +	mg. ÷	tg.	ug.	"	69 $\frac{2}{3}$	28 $\frac{2}{3}$
Hansen, S. C. V.	g. +	mg.	g.	g. ÷	mg. ÷	g. +	g. ÷	tg. +	g. ÷	"	g. +	52 $\frac{1}{3}$	23 $\frac{1}{3}$
Jacobsen, J. G. H. . . .	mg.	ug.	ug.	mg. +	ug.	ug. ÷	ug.	ug. ÷	ug.	ug.	"	85	39 $\frac{1}{3}$
Larsen, O. T.	mg. ÷	mg. +	mg. ÷	mg. ÷	g.	g. +	mg.	mg. ÷	g.	mg.	"	68 $\frac{2}{3}$	31 $\frac{1}{3}$
Nielsen, N. S.	g.	mg. ÷	g. +	mg. +	ug.	g.	ug.	g. ÷	g. ÷	mg. ÷	"	66 $\frac{1}{3}$	26 $\frac{1}{3}$
Petersen, A. L.	mg.	mg. +	mg. ÷	mg. +	g. +	ug. ÷	ug. ÷	ug.	ug.	"	ug. ÷	80	37 $\frac{1}{3}$
Ravens, E. E. C. B. . . .	g.	mg.	tg. ÷	g.	ug. ÷	mg. +	ug.	mg. ÷	g. ÷	"	mg. +	60 $\frac{2}{3}$	32 $\frac{1}{3}$
Winkel, L. A. K.	g. +	g. +	tg.	tg.	mg. ÷	mg.	mg. +	mg.	ug.	"	ug.	58	22

Udsigt over, hvad der er læst i det forløbne Skoleaar.

Underklasserne.

Forberedelsesklasse a og b.

(1ste og 2den Underklasse).

Dansk. Eleverne ere indøvede i at tale højt og tydeligt og i Indenadslæsning. De ere delte i flere Partier; de videstkomne have læst Schneekloths danske Læsebog 2den Del. De yngre Schneekloths Læsebog 1ste Del. Ved Samtale om Indholdet af det læste har Læreren søgt at bringe Eleverne til en rigtig Opfattelse og til med egne Ord at gengive det læste. Samtale om forskellige Dyrs Liv og Betydning, om de vigtigste Træer i Skov og Have. Forholdene paa Land og i By, de forskellige Arbejder, for en Del knyttet til Pfeiffers Vægtavler. De letfatteligeste Fortællinger fra Bibelhistorien ere fortalte; enkelte Morgensange sungne.

Regning. Tallæsning. Øvelse i at behandle Tallene. Hovedregning. Eleverne ere delte i flere Partier. De fleste have lært Addition og Subtraktion. De øvrige beskæftige sig endnu med Begyndelsesgrundene.

Skrivning. Ældste Afdeling: Sammenskrift med latinske Bogstaver; for de øvrige har Undervisningen været indskrænket til de første Begyndelsesgrunde og enkelte Bogstaver, i den første Tid paa Tavle, senere i Bog.

Klassen har ialt 24 Timer om Ugen, hvoraf 6 anvendes til Skrivning, 2 til Gymnastik og de øvrige til

Fortællinger, Indenadslæsning og Regning. Eleverne ere adskilte fra den øvrige Skole og ere stedse under Opsyn af en Lærer.

6te Klasse a og b.

(3die Underklasse).

For at optages i sjette Klasse maa Eleven have fyldt sit 7de Aar og nogenlunde opnaaet Færdighed i at skrive Bogstaverne.

Dansk. Schneekloths danske Læsebog 3die Del. I Aarets første Maaneder bruges to ugentlige Timer til Afskrift efter den trykte Bog, senere til Diktat af lettere. ikke læste Stykker. To à tre Timer ugentlig bruges til Fortælling og Genfortælling af Stykker af Oldtidens Historie, Sagnhistorien eller Bibelhistorien; de øvrige Timer til Oplæsning, Stavning, Genfortælling, Øvelse i Forstaaelse af de læste Stykker i Prosa og Poesi. Ved Udgangen af Klassen skulle Eleverne kunne skelne Substantiver fra andre Ord.

Geografi. Danmarks Geografi alene efter Kort. De første geografiske Begreber ere bibragte ved, at man gaar ud fra de daglige Omgivelser eller fra Forhold, der ere Eleverne bekendte. Efterat de vigtigste Gader, Pladser, Bygninger o. s. v. i København ere opfriskede i Elevernes Hukommelse, gaar man over til Københavns Omgivelser og kommer derved til at omtale Agerdyrking, Kvægavl, Fiskeri, Forskellen paa Beskæftigelserne i Byen og paa Landet, en Købstads og en Landsbys forskellige Udseende o. s. v. Dernæst er Landets forskellige Dele, deres Natur og Udseende, Havets Indskæringer, de vigtigste Byer o. s. v. nærmere omtalte under stadig Paavisning af Naturens Indflydelse paa Menneskenes Beskæftigelse.

Naturhistorie. De vigtigste og mest karakteristiske Repræsentanter for Pattedyr- og Fugleklassen.

Der er ikke benyttet nogen Lærebog; men Læreren har ved Fremvisning og Beskrivelse af Hovedrepræsentanterne for de forskellige Pattedyr- og Fugleordener fornemmelig lagt Vægt paa at vække og udvikle Disciplenes Sans for Dyrenes ydre Former og øve dem i at beskrive deres Udseende. Dertil er knyttet en kort Beskrivelse af Dyrenes Liv og mest fremtrædende Egenskaber.

Regning. De fire Regningsarter i ubenævnte hele Tal. Hovedregning.

Skrivning. I det første Halvaar beskæftiges Eleverne med Indøvelse af Alfabetet i begge Skrifter. De flinkeste øves dernæst i Sammenskrift efter foreskrevne Ord.

5te Klasse a og b.

(4de Underklasse).

Dansk. Dansk Læsebog af Agerskov, Nørregaard og Strøm, 2den Afdeling. 3 ugentlige Timer til Diktat, alle Skilletegn dikteres. Formlæren indøves ved Hjælp af en af Læreren dikteret skematisk Grammatik. Af og til, naar der i en Del af en Time er Tid dertil, bliver der fortalt eller forelæst for Eleverne historiske Brudstykker som Fortsættelse af det i 6te Klasse gennemgaaede.

Engelsk. Listovs Ledetraad, 1ste Afdeling.

Geografi. Europas Lande undtagen Danmark, Italien og Balkanhalvøen efter Dahlbergs lille Lærebog.

Religion. Det gamle Testamente efter Balslevs Bibelhistorie; Luthers lille Katekismus: de ti Bud, Trosartiklerne og Fadervor uden Forklaring; nogle Salmer.

Naturhistorie. Berg: Dyrerigets Naturhistorie: Pattedyr. Eleverne ere øvede i at beskrive Eksemplarer af foreviste Dyr og i at paavise deres karakteristiske Kendetegn og Skelnemærker. Tillige ere de gjort bekendte med Dyrenes Levemaade og Opholdssteder.

Regning. De fire Regningsarter i benævnte Tal. Hovedregning to Timer om Ugen.

Tegning paa Tavle af retlinede Figurer efter Fortegning paa Klassesavlen og efter Janniches Vejledning 1ste og 2det Hefte.

Skrivning. Øvelse i Samskrift, dels efter Forskrift, dels efter trykte Bøger.

Gymnastik og Sang.

4de Klasse a og b.

(5te Underklasse).

Dansk. Dansk Læsebog af Agerskov, Nørregaard og Strøm, 3die Afdeling. To Timer til Diktat, Skilletegnene dikteres. Analyse, Adskillelse af Sætninger.

Tysk. C. A. Nissen: Tysk Elementarbog, Forskolen. Det læste er omhyggelig repeteret og paa forskellig Maade indøvet. Af Grammatik er det vigtigste af Formlæren gennemgaaet uden Bog.

Engelsk. Listovs Ledetraad anden Afdeling. Stykke 1—45; de danske Stykker ere skrevne.

Historie. Ottosen: Børnenes Fædrelandshistorie.

Geografi. Dalbergs lille Geografi: Italien, Balkanhalvøen og de fire fremmede Verdensdele.

Religion. Det nye Testamente efter Balslevs Bibelhistorie. Luthers lille Katekismus: de ti Bud. Nogle Salmer.

Naturhistorie. Efter Berg: Fugle, Krybdyr, Fisk og Padder. Undervisningen er stadig knyttet til Fremvisning af Naturgenstande eller Afbildninger saaledes, at Eleverne ere øvede i selv at faa Øie for og indprente sig Forskelligheder og Ligheder mellem de forskellige Dyreformer, og Bogen er kun benyttet som Støttepunkt for det paa denne Maade lærte.

Regning. De fire Regningsarter med hele og brudne Tal; Regning paa Klassesavlen og Hovedregning.

Tegning. Janniches Vejledning, 2det og 3dje Hefte. Tegning efter Figurer paa Klassesavlen.

Skrivning, dels efter Forskrift, dels efter Diktat i linierede Bøger.

Gymnastik og Sang.

3die Klasse a, b og c.

(6te Underklasse).

Dansk. Dansk Læsebog af Agerskov, Nørregaard og Strøm, 4de Afdeling. Bojesens Grammatik, hvori dog de fleste Anmærkninger springes over. 1 Time om Ugen bruges til Diktat; i denne Klasse vænnes Eleverne efterhaanden til selv at sætte Skilletegn.

Tysk. Kapers og Simonsens Læsebog for Begyndere S. 45—97. Substantivernes Deklination, Hjælpeverbernes og de svage Verbers Konjugation efter N. S. Andersens tyske Grammatik for Begyndere.

Fransk. Jungs Elementarbog, de to første Afsnit.

Engelsk. Listovs Ledetraad, 2den Afdeling fra Stk. 56—109. De danske Stykker ere benyttede til Øvelse i Oversættelse fra Dansk til Engelsk. Under Læsningen ere de vigtigste Dele af Formlæren indøvede.

Historie. Hovedpunkterne af Verdenshistorien. Læreren har vænnet Eleverne til at føre en historisk Notebog for at fæste det lærte i Hukommelsen.

Geografi. Læreren har kort gennemgaaet Zoner, Klima, Menneskeracer o. s. v. Derefter er læst efter Dahlbergs større Bog p. 18—44: Danmark til Mellem-evropa.

Religion: Balslevs Katekismus: Bønnen. Det gamle Testaments Bibelhistorie efter Balslev med Uddvidelser. Nogle Salmer.

Naturhistorie. Leddyr og Bløddyr, Dyrenes indre Bygning, de vigtigste Organer og deres Virkemaade fremhævet.

Regning. I Begyndelsen af Skoleaaret er Brøkrekning repeteret; senere er gennemgaaet Regula de Tri

med hele Tal og Brøk. Indøvelse af Tabel. Idelig Øvelse i Hovedregning.

Geometrisk Tegning. Der er forklaret og tegnet Figurer til de vigtigste Sætninger og Konstruktioner i Jul. Petersens Plangeometri under Afsnittet om Polygoner. Der er lagt Vægt paa at indprente Eleverne de vigtigste Begreber og Betegnelser i Geometrien.

Frihaandstegning. Tegning efter Hetsch's For- tegninger.

Skrivning.

Gymnastik og Sang.

Realklasserne.

2den Klasse.

(1ste Realklasse.)

Dansk. Dansk Læsebog af Agerskov, Nørregaard og Strøm, 5te Afdeling. Afvekslende Diktatstile og Genfortællingsstile, et Arbejde om Ugen, enten hjemme eller paa Skolen. Oplæsning og Analyse.

Tysk. Simonsens Læsebog for Mellemlklasserne, Side 1—65. Efter Simonsens Grammatik: Bøjningslærens Hovedtræk og Præpositionerne.

Fransk. Abrahams og Arlauds Læsestykker: l'aveugle de Clermont. Jungs Elementarvog Stk. 35—60. Grammatik efter Noterne i Læsebogen.

Engelsk. Listovs Ledetraad, 2 Afdeling, Stykke 110—154. De danske Skykker ere skrevne.

Historie. Blochs Lærebog. Oldtiden og Middelalderen til de tre nordiske Riger.

Geografi. Dahlbergs større Geografi: Fra Mellemeuropa til Italien.

Religion. Balslevs Katekismus, den første og anden Trosartikel. Det nye Testamentes Bibellistorie efter Balslev med Tilføjelser af Skriften. Nogle Salmer.

Naturhistorie. Den almindelige Botanik efter Strøm. Pattedyr og Fugle til Høsefuglene efter Fjellstrup.

Matematik. Julius Petersens elementære Plangeometri indtil Afhængighed mellem rette Liniers Længder. I Aritmetik efter Julius Petersens Rationale Størrelser indtil Polynomiers Division. Skriftlige Opgaver ere regnede hjemme og paa Skolen.

Regning. Repetition af Brøk, Regula de Tri med hele Tal og Brøk, Beregning af simpel Rente, blandede Opgaver. Regning paa Klassetavlen og de smaa Tavler. Hjemmeregning.

Geometrisk Tegning. Konstruktioner af kongruente og ligedannede Figurer samt regulære Polygoner, Ovaler og Spiraler.

Frihaandstegning efter Hetsch's store Fortegninger.

Skrivning. Øvelserne fortsættes i ulinierede Bøger efter Forskrift og Diktat.

Gymnastik og Sang.

1ste Klasse.

(2den Realklasse).

Dansk. Dansk Læsebog af Agerskov, Nørregaard og Strøm 6te Afdeling. Foruden denne er benyttet til Oplæsning og Analyse Winkel Horn: Vore Fædres Guder. Bojesens Grammatik. I den første Del af Aaret Diktatstiler, senere lidt friere Opgaver.

Tysk. Simonsens Læsebog for Mellemlklasserne. Side 79—86, 158—190, 210—284. Simonsens Grammatik. Det vigtigste af Deklinationsslæren og Konjugationsslæren samt Præpositionerne.

Fransk. Michelsen: Fransk for Mellemlklasser. Stk. 161—218.

Engelsk. Listovs Ledetraad, 2den Afdeling, Stykke 156—Bogen ud, og Læsestykker Side 1—55; de danske Stykker skrevne som Stil.

Historie. Bloch: Nordens Historie til 1523 og den nyere Tid (med Undtagelse af Norden) til Revolutionen.

Geografi. Dahlbergs større Geografi: Fra Asien til Nordamerika.

Religion. Mathæus' Evangelium. Af Balslevs Katekismus: den tredje Trosartikel og Sakramenterne.

Naturhistorie. Fra Hønefuglene til Leddyr. Tokimbladede Planter.

Matematik. Jul. Petersens Geometri indtil «ligedannede Figurer». Af «Rationale Størrelser»: Polynomiers Division, Potens, Ligninger af første Grad med en og flere ubekendte, Proportioner og Decimalbrøk.

Regning. Repetition af Brøk. Anvendelse af Proportioner (Procentregning, sammensat Regula de Tri, Delingsregning, Blandingsregning og Kæderegning). Jævnlig Hjemmeregning.

Tegning. Tegning efter Hetsch's store Fortegninger og Helsted's Gibsafstøbninger og Ornamente. — Projektionstegning.

Skrivning og Gymnastik.

Øvergangsklassen.

(3die Realklasse).

Dansk. F. Christensens Haandbog i dansk Literatur I. Bojesens Grammatik. Analyse. En Hjemmestil hver fjortende Dag, desuden en Gang om Maaneden en historisk Stil og en Gang om Maaneden en geografisk Stil, som gives af Lærerne i disse Fag. Ved Rettelsen tages der lige saa stort et Hensyn til Sproget som til Indholdet.

Tysk. Kaper og Simonsens Læsebog for de højere Klasser, S. 1—36, 52—59, 98—109, 314—329. Simonsens tyske Grammatik: Adjektiver, Talord, Pronominer, Verber og Præpositioner.

Fransk. Abrahams og Arlaud: franske Noveller og Fortællinger II. Formlæren efter Jungs Grammatik.

Engelsk. Listovs engelske Læsestykker, 2den Afdeling S. 1—165. Boysens engelske Digte S. 1—28.

Historie. Norden fra 1523 og Tiden fra 1789 efter Bloch.

Geografi. Dahlbergs større Geografi. Amerika, Australien, Indledning, Danmark og Skandinavien.

Naturhistorie. I Zoologi: Leddyr og Bløddyr. Botanik efter Strøm: fra tokimbladede Planter Bogen ud.

Naturlære. Ligevægtslæren og Varmelæren efter Ellingers Fysik.

Religion. Johannes Evangelium og Apostlenes Gerninger.

Matematik. Jul. Petersens «Rationale Størrelser»: Maal; af «Irrationale Størrelser»: Rod, Ligninger af anden Grad, Rækker. Jul. Petersens Geometri: Indtil Cirkelperiferiens Længde. Opgaver hjemme og paa Skolen.

Regning. Kvadratrod, Kubikrod, Logaritmer og blandede Opgaver efter Bokkenheusers Regnebog for de højere Klasser.

Skrivning og Gymnastik.

Afgangssklassen.

(4de Realklasse).

Opgiver til Eksamen.

Dansk. Visen om Dronning Dagmar. Holberg: Jeppe paa Bjærget, Maskerade. Wessel: Smeden og Bageren, Gaffelen. Ewald: Sange af Fiskerne. Rahbek: «Hvi rose I saa vore Fædre?» Baggesen: Af Kallundborg Krønikke. Oehlenschläger: Hakon Jarl, Axel og Valborg. Blicher:

af Juleferierne. Grundtvig: Mester Ole Vind. Ingemann: af Valdemar Sejr. Hejberg: af Aprilsnarrene. Poul Müller: af En dansk Students Eventyr. Chr. Winther: af Hjortens Flugt. Pal. Müller: af Adam Homo. H. C. Andersen: Flipperne. Goldschmidt: Tømmerpladsen. Schandorph: af Hvordan han fik hende. (Brudstykkerne efter Ferd. Christensens Haandbog). — Bojesens danske Sproglære med væsentlige Tilføjelser.

Engelsk. Listov: Engelske Læsestykker S. 118—170; Udvalg af engelske Forfattere S. 3—81; Boysens engelske Digte S. 30—60.

Tysk. Kaper og Simonsens Læsebog for de høiere Klasser: Prosa, S. 1—36, 52—59, 293—297, 314—329, Poesi. S. 387—395, 412—14 og 415—16.

Fransk. Abrahams og Arlaud: Franske Noveller og Fortællinger. I.

Historie. Blochs Lærebog for Realskoler I og II. Geografi. Dahlbergs Geografi I.

Matematik. Julius Petersens Aritmetik og Geometri.

Naturhistorie. Fjelstrups Zoologi. Strøms Botanik.

Naturlære. Ellingers Naturlære.

De studerende Klasser.

1ste studerende Klasse.

Latin. Hauchs latinske Elementarbog Stykke 1—120. Hauchs Formlære.

De øvrige Fag som den tilsvarende Realklasse.

2den studerende Klasse.

Dansk. Grammatik efter Diktater. Den væsentligste Grundtræk af Metriken og Poetiken. Bemærkninger om Ordenes Oprindelse og Afledning.

Latin. Hauchs Læsebog I, Stykke 112—Bogen ud. II, Stykke 1—85. Stil efter Ekstemporaløvelserne hjemme og paa Skolen. Hauchs Formlære.

Fransk. Michelsen: Fransk for Mellemklasser. Stk. 171—240 (219—239) udenad. — Merimée: Tamango.

Tysk. Simonsens Læsebog for Mellemklasserne c. 80 Sider. Simonsens Formlære.

I øvrigt som den tilsvarende Realklasse.

3die studerende Klasse.

Latin. Cæsars Gallerkrig: 1ste og 3die Bog. Iversens Stiløvelser.

Græsk. Karl Hude: Græsk Elementarbog første Afsnit. Af andet Afsnit Side 1—8. Bergs græske Grammatik, udg. af Levy.

Fransk. Abrahams og Arlaud: Franske Noveller II. Jungs Grammatik. 1 Stil om Ugen.

Dansk. Som Overgangsklassen. Desuden forskellige Prøver paa nyere dansk Literatur med tilknyttede litterærhistoriske Bemærkninger.

Tysk. Kaper og Simonsens Læsebog for de højere Klasser S. 1—36, 52—59, 109—120, 195—208. Nissens Grammatik: Præpositioner og Verber.

Historie. Blochs Lærebog: Norden fra 1523. Verdenshistorien 1789—1897.

Naturhistorie. Zoologi: Leddyr og Bløddyr. Botanik: Enkimbladede, Planternes S sammensætning og Liv, Naaletræer og Sporeplanter.

I øvrigt som den tilsvarende Realklasse.

4de studerende Klasse.

Dansk. Værker og Brudstykker af saavel ældre som yngre danske Forfattere ere læste. Enkelte orienterende literaturhistoriske Bemærkninger ere knyttede hertil: 2 Stile om Maaneden.

Svensk. 1 Time om Ugen. Hammerichs Læsebog benyttet.

Opgiver til Eksamen:

Tysk. Kaper og Simonsens Læsebog for de højere Klasser Side 195—208; 215—273; 314—334. Poesi. Side 367—382; 387—402. Nissens Grammatik Nr. 2.

Fransk. Abrahams og Arlaud: Franske Noveller og Fortællinger I. Jungs Grammatik.

Latin. Cæsar de bello Gallico III, IV 20—38. Ciceros Taler mod Catilina I, II, III 1—4. Af Ovid: Philemon og Baucis. Pyrrhamus og Thisbe. De 4 Tidsaldere. Lycaon, Deucalion og Pyrrha.

Græsk. Hude: Græsk Elementarbog II (Anabasis). Side 1—27; 50—61. Homers Odyssee: VI. VII 1—166. C. Berg: Formlære ved Levy. Sechers Mytologi.

Historie. Ræders: Oldtidens Historie til Soldaterkejserne.

Geografi. Dahlbergs Geografi.

Mathematik. Julius Petersens Aritmetik I og II. Geometri.

Naturlære. Ellingers Naturlære.

Naturhistorie. Lützens Zoologie Nr. 2. Strøms Botanik.

5te studerende Klasse.

Dansk. Winkel-Horns Literaturhistorie til Romantiken. Værker af Hovedforfatterne. En Stil hver anden Uge.

Fransk. Abrahams og Arlaud: Franske Noveller III. Dumas: Pauline. Coppée: Digte. Kursorisk. Dumas: Murat. Pascal: Bruno. Mundtlige og skriftlige Øvelser efter Arlaud: Franske Stiløvelser. Mundtlig og skriftlig Oversættelse fra Dansk. Jungs Grammatik.

Tysk. Mohr og Haunstrups Læsebog. Goethe: Hermann und Dorothea. Heine: Buch der Lieder. Uhland: Gedichte. Nissens Grammatik.

Latin. Cicero: Pro Sexto Roscio. Livius XXI 1—49; XXII 1—8; XXIV (kursorisk). Horats Oder: Udvalg af 1ste og 2den Bog. Madvigs Carmina selecta: Tibul 1—5. Ovid 3—4. Martials Epigrammer. Æneiden I. — Versioner efter Henrichsens Opgaver og Svetonius.

Græsk. Herodot I 1—20, III 1—80. Lukian: Charon og Hanen. Homer: Odysseen IX, X, Iliaden VI. Hudes Syntaks; Sechers Mytologi.

Religion. Frederik Nielsens Kirkehistorie.

Historie. Ræders Lærebog i Oldtidens Historie. Ottosens Nordens Historie. Bloch: Middelalderen og den nyere Tid.

Naturlære. Sproglig Retning. Ellingers Fysik: Ligevægts- og Varmelære og Magnetisme.

Matematik. Julius Petersens Aritmetik: fra Annuiteter—Bogen ud. Trigonometri. Analytisk Geometri.

Oldnordisk. Wimmers Læsebog: 1—36; 45—53; 114—118.

Naturlære, mat. Retning, Forchhammer og Julius Petersens Lærebog i mekanisk Fysik til Bølgebevægelse.

I Oldkundskab er der med den matematiske Afdeling læst et større Udvalg af Odysseen og Iliaden (Wilster), Lukian (Gertz), Plautus (Forchhammer).

Den sproglige Retning har haft en Time egentlig Undervisning i Matematik (uden Hjemmearbejde).

6te studerende Klasse.

Opgiver til Eksamen:

Modersmaalet. Den danske Litteraturs Historie med Fr. Winkel-Horn d. Lit.-Historie som Grundlag. Særlig læst: J. L. Heiberg. — Af Litteratur opgives: 5 Folkeviser, 2 Salmer af Kingo. Holberg: Den politiske Kandestøber, Jeppe paa Bjærgen, 1ste Sang af Peder Paars. — Ambr. Stub: Du dejlig Rosenknop, Livet en Sejlads,

to Improvisationer. — Brorson: to Salmer. — P. A. Heiberg, alt efter F. Christensens Haandbog II. — Rahbek: nogle Drikkeviser. Ewald: Fiskerne. Wessel: Kærlighed uden Strømper. Baggesen: et Stykke af Labyrinten. Oehlenschläger: Hakon Jarl, Axel og Valborg, Hjemve. Schack Staffeldt: Kong Frode og Gubben. Grundtvig: Paaskelilien. Ingemann og Hauch efter F. Christensen. Blicher: Marie. Poul Møller: Himmelbrevet, Om Jenses Lidenhed. Chr. Winther: 1ste Sang af Hjortens Flugt. H. C. Andersen: Klokken, Aftenlandskab. J. L. Heiberg: Kong Salomon og Jørgen Hattemager, Aprilsnarrene, Nej, en Sjæl efter Døden, ABC-Bogen, Elverhøj, Vaaren og Freden. Hertz: Svend Dyrings Hus. Fr. Pal.-Müller: 1ste Sang af Adam Homo. Bødtcher, Aarestrup, Ploug og Goldschmidt efter F. Christensen. Hostrup: Intrigerne. Richard: Studentersang og Ved det døde Hav. J. P. Jacobsen: Fru Fønss.

Oldnordisk. Wimmers Læsebog 50 Sider.

Fransk. Coppée: 40 Digte. Duruy: Histoire de France I. — Kursorisk: Duruy: Histoire de France II.

Tysk. Haunstrup og Mohr; Tysk Læsebog. Hoffmann: Das Fräulein von Scudery. Goethe: Hermann und Dorothea. Schiller: Wallenstein (Trilogi). — Kursorisk. Hauff: Lichtenstein.

Historie. Ræder: Oldtidens Historie. Blochs Realskolebog: Middelalderen og den nyere Tid. Ottosen: Nordens Historie. Fr. Nielsen: Den nyeste Tid.

Latin. Cicero: Pro Roscio. Seneca: Brev 47 og de beneficiis 18—28. Livius XXIII. Vergils Æneide I. Horats Breve I 1—12 og 14—16. Af Oderne 1504 Vers. Carmina selecta: Tibul 1—2. Catul. Versioner efter Henrichsen, Thoresen o. fl. Weisses Antikviteter og Litteraturhistorie. Madvigs Grammatik.

Græsk. Herodot I 1—121, III 1—79. Platons Apologi. Lukian (Gertz' Udvalg) Prometheus, Gude-

samtaler 1—9, Charon. Hanen. Odysseen I, VI, VII, X, XVI 1—115. Iliaden VI. Euripides: Alkestis. Levys Grammatik. Secher: Mytologi og Litteraturhistorie. Christensen: Græsk Statsliv.

Naturlære (sproglig hist. Retning). Ellingers Naturlære. Jørgensens Astronomi.

Aritmetik. Julius Petersens Aritmetik I og II.

Geometri. Julius Petersen: Geometri. Trigonometri, Stereometri. Analytisk Geometri. Metoder og Teorier.

Naturlære (mat. naturv. Retning) Petersen og Forchhammer: Mekanisk Fysik. Ellingers Geometrisk Optik. Prytz og Barmwater: Varmelære, Magnetisme, Elektricitetslære. Jørgensen: Astronomi. Ad. Poulsen: Meteorologi, Afsnit IV, V og VIII, samt Afsnittet om Jordmagnetisme.

Næste Aar bruges følgende Lærebøger.

Forberedelsesklasserne. Schneekloths danske Læsebog for det første Skoleaar. Schneekloths danske Læsebog for det andet Skoleaar. Den lille Tabel.

6te Klasse. Schneekloths danske Læsebog for det tredje Skoleaar. En Tabel. Kort over Danmark. V. Sanne: Træffeøvelser. V. Kalhauge: Enstemmige Sange til Skolebrug.

5te Klasse. Dansk Læsebog af Agerskov, Nørregaard og Strøm, 2den Afdeling (4de Udgave). Listovs engelske Ledetraad, 1ste Afdeling (8de Udgave). Balslevs Bibelhistorie. Den nye Salmebog. J. Berg: Dyrerigets Naturhistorie. Dahlbergs lille Geografi. Bokkenheusers Regnebog for de lavere Klasser. Et Atlas. V. Sanne: Træffeøvelser. V. Kalhauge: Enstemmige Sange til Skolebrug.

4de Klasse. Dansk Læsebog af Agerskov, Nørre-

gaard og Strøm, 3die Afdeling (4de Udgave). Nissen: Tysk Elementarbog. Listovs engelske Ledetraad, 2den Afdeling (2den Udgave) med Tillæg. Ottosen: Børnenes Fædrelandshistorie. Dahlbergs lille Geografi. Balslevs Katekismus. Balslevs Bibelhistorie. Den nye Salmebog. J. Berg: Dyrerigets Naturhistorie. Bokkenheusers Regnebog for Mellemlklasserne. Et Atlas. V. Sanne: Træffeøvelser. V. Kalhauge: To- og trestemmige Sange til Skolebrug.

3die Klasse. Dansk Læsebog af Agerskov, Nørregaard og Strøm, 4de Afdeling (3die Udgave). Bojesens Grammatik. Winkel-Horn: Vore Fædres Guder. Kaper og Simonsen: Tysk Læsebog for Begyndere. Jungs Elementarbog. Listovs engelske Ledetraad 2den Afdeling. Balslevs Bibelhistorie. Balslevs Katekismus. Den nye Salmebog. Ottosen: Børnenes Verdenshistorie (1897). Dahlbergs større Geografi. J. Berg: Dyrerigets Naturhistorie. Bokkenheusers Regnebog for Mellemlklasserne. Et Atlas. V. Sanne: Træffeøvelser. V. Kalhauge: To- og trestemmige Sange til Skolebrug.

2den Klasse. Dansk Læsebog af Agerskov, Nørregaard og Strøm, 5te Afdeling. Bojesens Grammatik. Simonsen: Tysk Læsebog for Mellemlklasserne. Simonsen: Tysk Grammatik. Jungs Elementarbog. Abrahams og Arlaud: franske Læsestykker. Listovs Ledetraad, 2den Afdeling. Et tysk Leksikon. Blochs Lærebog i Historie for Realskoler, 1ste Del. Dahlbergs større Lærebog i Geografi. Boas: Dyrerigets Naturhistorie. Grønlund: Plantelære (sidste Udgave). Jul. Petersens Aritmetik, 1ste Del. Julius Petersens Geometri. Balslevs Katekismus. Den nye Salmebog. Bokkenheusers Regnebog for Mellemlklasserne. Et Atlas. V. Sanne: Træffeøvelser. V. Kalhauge: To- og trestemmige Sange til Skolebrug.

1ste Klasse. Dansk Læsebog af Agerskov, Nørre-

gaard og Strøm 6te Afdeling (2den Udgave). Simonsens tyske Læsebog (4de Udgave). Simonsen: tysk Grammatik. Abrahams og Arlaud: Franske Læsestykker. Jungs Grammatik og Elementarbog. Listovs Læsestykker og Stiløvelser 1ste Afdeling. Balslevs Katekismus. Boas: Dyrerigets Naturhistorie. Julius Petersens Aritmetik I. Julius Petersens Geometri. Bokkenheusers Regnebog for Mellemklasserne. Blochs Lærebog for Realskoler I og II. Dahlbergs større Geografi. Et Atlas. Et tysk, fransk og engelsk Leksikon. V. Sanne: Træffeøvelser. V. Kalhauge: To- og trestemmige Sange til Skolebrug.

Overgangsklassen. F. Christensen Haandbog i dansk Literatur 1ste Del. Bojesens Grammatik. Kaper og Simonsens tyske Læsebog (kun sidste Udgave). Simonsens tyske Grammatik. Mérimée: Tamango. Münsters Formlære. Listovs engelske Læsestykker, 2den Afdeling. Boysens engelske Digte. Blochs Lærebog i Historie for Realskoler II. Dahlbergs større Geografi. Julius Petersens Aritmetik I og II. Julius Petersens Geometri. Houëls Logaritmetabel. Bokkenheusers Regnebog for de højere Klasser. Fjelstrups Zoologi. Strøms Plantelære. Ellingers Fysik. Et tysk, et fransk og et engelsk Leksikon. Atlas. V. Sanne: Træffeøvelser. V. Kalhauge: To- og trestemmige Sange til Skolebrug.

Afgangsklassen. F. Christensen: Haandbog i dansk Literatur I. Bojesens Grammatik. Kaper og Simonsens tyske Læsebog for de højere Klasser. Simonsens Grammatik Taaffes Syntaks. Abrahams og Arlaud: Noveller og Fortællinger 1ste Hefte. Jungs Grammatik. Listovs engelske Læsestykker, 2den Afdeling, Udvalg af engelske Forfatteres Skrifter. Boysens engelske Digte, Repetitionshefte til Brug ved Undervisningen i Engelsk. Fr. Nielsens Kirkehistorie. Blochs Lærebog i Historie for Realskoler I og II. Dahlbergs større Geografi. Jul. Petersens Aritmetik I og II, Geometri. Houëls Loga-

ritmetabel. Bokkenheusers Regnebog for de højere Klasser. Lomholts Opgavesamling til alm. Forberedelseseksamen. Fjelstrups Zoologi. Strøms Plantelære. Ellingers Fysik.

1ste studerende Klasse. Hauchs latinske Læsebog I. Hauchs latinske Formlære. I øvrigt som den tilsvarende Realklasse, dog ikke Engelsk.

2den studerende Klasse. Hauchs latinske Læsebog (I og II). Hauchs latinske Formlære. Schreiner: kortfattet latinsk Ordføjningslære. I øvrigt som den tilsvarende Realklasse (dog ikke Engelsk).

3die studerende Klasse. Cæsars Gallerkrig (Reinhards eller Gertz's Udgave). Levys Udvalg af Ovid. Hauchs Formlære. Schreiner: kortfattet latinsk Ordføjningslære. En latinsk dansk Ordbog (helst Jensen og Goldschmidts), en dansk-latinsk Ordbog (helst Kjærs). Iversens Stiløvelser, sidste Udgave. Merimée: Noveller. Jungs Grammatik. Michelsens franske Stiløvelser I (4de Udg.). I de øvrige Fag som den tilsvarende Realklasse, dog Nissens tyske Grammatik II i Stedet for Simonsen og Taaffe, Lützens Zoologi Nr. 2; ikke Engelsk og Fysik. — Særlig for den sproglig-historiske Retning: K. Hude: Græsk Elementarbog; Berg og Hude: græsk Formlære. — Særlig for den mat.-naturvidensk. Retning: Ellingers Fysik.

4de studerende Klasse. Cæsars Gallerkrig. Ciceros udvalgte Taler, udg. af Madvig. Levys Udvalg af Ovid. I de øvrige Fag som i den tilsvarende Realklasse, dog Nissens tyske Grammatik, Lützens Zoologi Nr. 2, ikke Engelsk og Fysik. — Ræder: Oldtidens Historie 2den Udgave. Særlig for den sproglig-historiske Retning: Hude: Græsk Læsebog II (Udvalg af Xenophon). Homers Odyssee. Østerbergs Mytologi. En græsk Ordbog. Særlig for den mat.-naturvidensk. Retning: Ellingers Fysik.

5te studerende Klasse. Winkel-Horns Litera-

turhistorie. Tyske Læsestykker af Mohr og Haunstrup. Nissens tyske Grammatik Nr. 2. Ottosens Lærebog i Nordens Historie. Blochs Lærebog for Realskoler I og II. Ræders Lærebog i Oldtidens Historie. Frederik Nielsens Kirkehistorie. Wimmers oldnordiske Lærebog. Wimmers mindre Formlære. — For den sproglige Afdeling: Homers Odyssee. Herodot III og VIII. Lukian udg. af Gertz. Secher: Mytologi og Literaturhistorie. Hudes Syntaks. Livius XXI—XXV, udgiven af Madvig. Ciceros 4de Tale mod Verres. Weisses mindre Lærebog i romerske Antikviteter og Literaturhistorie. Vergils Æneide. Horats' Oder og Breve. Henrichsens Versioner, sidste Udgave (ved Gertz). Ellingers Fysik. — For den mat.-naturvidensk. Afdeling. Jul. Petersens Stereometri, Trigonometri, analytisk Geometri, Metoder og Teorier. Foldbergs Samling af Eksamensopgaver. Ellingers mekaniske Fysik.

6te studerende Klasse. Den sproglige Retning: Gertz' Udvalg af Senecas Breve. Madvig: Carmina selecta. Madvigs Udvalg af Ciceros Taler. Thoresens Eksamensversioner, sidste Udgave. Platons Apologi. Jørgensens Astronomi. — Den mat. Retning: Petersen og Forchhammer: Mekanisk Fysik. Prytz og Barmwater: Fysik. Ad. Poulsen: Meteorologi. Ellingers Optik. Jørgensens Astronomi.

I de tre højere Klasser forbeholder Skolen sig senere at kræve Anskaffelse af enkelte Bøger.

Fælles Regler,

vedtagne af: Borgerdydsskolen i Helgolandsgade, Borgerdydsskolen i København, Efter-slægtsselskabets Skole, Frederiksberg Latin- og Realskole, Lyceum, Mariboets Skole. Nørrebro's Latin- og Realskole, Schneekloth's Latin- og

Realskole, Slomanns Skole og Østerbros Latin- og Realskole.

Om smitsomme Sygdomme.

- 1) Naar der i en Familie, som har skolesøgende Børn, udbryder en smitsom Sygdom, maa Skolen forlange straks at modtage Meddelelse derom.
- 2) Er Sygdommen Skarlagensfeber, Difteritis eller en anden farligere Sygdom, vil det ubetinget være nødvendigt at forbyde alle Disciple fra Hjem, hvor der findes Patienter med disse farlige Sygdomme, al Adgang til Skolen, indtil det ved Lægeattest erklæres, at al Fare for Smitte er forbi.
- 3) Derimod vil det under en af de sædvanlige, godartede Mæslinge- eller Kighosteepidemier eller andre mindre farlige, smitsomme Sygdomme i Reglen ikke være nødvendigt at formene Disciple fra Hjem, hvor disse Sygdomme findes, Adgang til Skolen.

Om Eksamensafgifter, m. m.

- 1) Naar en Discipel forsømmer Skolen paa Grund af Sygdom, betales kun for den Maaned, hvori Sygdommen begynder, og for den følgende Maaned. Denne Regel finder ogsaa Anvendelse paa Disciple, der maa holdes borte fra Skolen paa Grund af Sygdom i Hjemmet.
- 2) Af Dimittenderne (studerende og Realdisciple) betales Skolepenge til Skoleaarets Slutning, det er: til Juli Maanedes Udgang.
- 3) Enhver Discipel, der indstiller sig til 4de Klasses Hovedeksamen eller Realafgangseksamen, betaler 20 Kr. For Afgangseksamen for Studerende betales intet af den Discipel, der har bestaaet 4de Klasses Hovedeksamen ved samme Skole; ellers betales 20 Kr. (For Stempel paa Testimoniet betales 1 Kr.)

melser, kan vedkommende Elev ikke optages i nogen af de andre ovennævnte Skoler.

Skolebetalingen er:

for Forberedelsesklassen	5	Kr. maanedlig.
- 6te Klasse	7	- —
- 5te og 4de Klasse	9	- —
- 3die og 2den Klasse	10	- —
- 1ste, Over- og Afgangsklassen .	11	- —
- 1ste og 2den stud. Klasse	12	- —
- 3die og 4de stud. Klasse	14	- —
- 5te og 6te stud. Klasse	16	- —

Desuden betales 4 Kr. ved Indskrivningen og 4 Kr. aarlig i Brændepenge, som erlægges 1ste December og 1ste Marts med 2 Kr. (for flere Brødre betales i Brændepenge kun for een.

Brødre, der samtidig besøge Skolen, have følgende Moderation:

to Brødre to Kr. mindre maanedlig,
 tre Brødre $\frac{1}{4}$ mindre for hver,
 fire Brødre $\frac{1}{3}$ mindre for hver.

Gratister medregnes ikke ved Bestemmelsen af Moderationen.

For Dimittenderne maa Skolepenge erlægges til Udgangen af Juli Maaned, selv om Eksaminerne slutes i Juni Maaned.

Hvis Skolepenge ikke ere betalte i to Maaneder, kan Bestyrelsen nægte vedkommende Elev Adgang til Skolen.

Paa Grund af Ombygningen har der i det forløbne Skoleaar ikke været holdt saa mange Foredrag som i de foregaaende Aar. Dog har

Hr. Inspektør Ottosen holdt et Foredrag om Holger Drachmann.

Udenfor Skolens Lærerpersonele har Forfatteren Hr. Karl Larsen gjort Skolen den Ære at oplæse Brudstykker af sine egne Værker.

Frøken N. Hagelberg: John Gabriel Borkman (to Oplæsninger).

Hr. kgl. Skuespiller Zangenberg har foredraget forskellige Digte og Prosastykker.

Som de foregaaende Aar have saavel forhenværende som nuværende Elever bidraget til at gøre Klasseværelserne hyggelige ved at skænke Billeder og lignende til Ophængning.

Af forhenværende Elever er der skænket Portræter af Ole Hieron. Mynster, der var Oehlenschlägers Lærer, og af Fr. Thaarup, som var en af Skolens Stiftere. Desuden har Maler Louis Jensen givet en Fotogravure af sit Maleri: Poppeltræer ved et Aaløb.

I har ophængt Portræter af N. F. S. Grundtvig, C. Hauch, H. C. Andersen og B. S. Ingemann.

II. I. Th. Lundbye: Et Boelsted, Fotogravure.

III. I. M. Preisler: Et Kobberstik af Kong Frederik den første.

2 Kl. Litografier af Cort Adeler og P. Tordenskjold.

Oswald Kronmann (III) har tegnet et stort Væggekort over Italien.

Forhenværende Elev Carl Scheutz har skænket Skolen et udmærket smukt og hensigtsmæssigt Jernpengekab, og endelig har Hr. Grosserer le Maire ladet den i sin Tid af Bissen udførte Gibsmedaillon med Edvard Storms Portræt støbe i Bronze og ophænge i den nye Bygnings Vestibule. Arbejdet er udført hos Hr. Hof-Zinkstøber Rasmussen.

Foruden de almindelige Præmier, som uddeles hver Sommer efter Eksamen, har Skolen haft den Glæde at modtage til Uddeling: 1) en Bog fra Hr. Premierløjtnant Lobedanz til en Discipel, der særlig interesserer sig for Historie, 2) en Bogpræmie fra en unævnt forhenværende Elev (der for 50 Aar siden indtraadte i Skolen) til den Discipel i 6te studerende Klasse, der skriver det reneste danske Sprog, 3) en Præmiebog fra Alliance française til den i Fransk dygtigste Discipel.

Skolen holdt Bal den 15de Januar. En Tur til Malmø og Lund med de højere Klasser blev foretaget den 14de Maj.

De Bøger, som bruges i Skolen, faas hos Hr. Boghandler Bergmann, Hovedvagtsgade 1. Skrivebøger, Karakterbøger, Penne, Blyanter o. s. v. erholdes hos Skolebetjenten.

Statistiske Meddelelser¹).

Elevantallet i de forskellige Klasser er i Maj 1896:

VI	15	}	89
V	9		
IV	18		
III	18		
II	18		
I	11	}	73
A	12		
O	16		
1	21		
2	24		
3 a	17	}	188
3 b	17		
3 c	20		
4 a	18		
4 b	17		
5 a	17		
5 b	19		
6 a	20		
6 b	19		
F	24		

350

¹ Ved Romertal betegnes her og i det følgende de studerende Klasser, A Afgangsklassen, O Overgangsklassen, F Forberedelsesklasserne.

Lærefagenes nuværende Fordeling.

Fagene.	VI	V	IV	III	II	I	A	O	1	2	3	4	5	6	F
Dansk og Old- nordisk	4	4	2	2	3	3	3	3	3	3	4	5	8	10	12
Tysk	2	2	3	2	3	3	3	3	2	3	4	5	»	»	»
Fransk	3	4	2	3	3	3	3	3	3	3	3	»	»	»	»
Engelsk	»	»	»	»	»	»	4	4	3	2	3	3	5	»	»
Latin	8	7	7	6	6	6	»	»	»	»	»	»	»	»	»
Græsk	6	5	4	5	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»
Svensk	»	»	1	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»
Religion	1	1	1	1	2	2	1	1	2	2	3	3	2	»	»
Historie	3	4	2	2	2	2	3	2	2	2	2	2	»	»	»
Geografi	»	»	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	4	»
Naturhistorie	»	»	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	»
Naturlære	$\begin{smallmatrix} (6) \\ 3 \end{smallmatrix}$	$\begin{smallmatrix} (4) \\ 2 \end{smallmatrix}$	(2)	(2)	»	»	2	2	»	»	»	»	»	»	»
Matematik	(8)	(8)	5	4	4	4	5	5	5	5	»	»	»	»	»
Regning	»	»	»	1	2	2	2	2	2	3	2	4	5	5	4
Tegning	»	»	»	»	»	»	»	»	2	2	2	2	1	»	»
Skrivning	»	»	»	»	1	1	»	1	2	1	3	4	5	5	6
Gymnastik	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	2	2	2	2	2
Sang	»	»	»	»	1	1	»	»	1	1	2	1	1	1	»
	34	33	35	34	35	35	34	34	35	35	34	35	33	29	24

Skolens Lærere.

- Hr. Zinck, L., Cand. theol. (1858), Engelsk i A, O, 1, 2, 3 a, 3 b, 3 c, 4 a, 4 b.
- Berg, C., Cand. phil. (1862). Naturhistorie i 3a, 3b, 3 c, 4 a, 4 b, 5 a, 5 b, 6 a, 6 b. Geografi i 3 a, 6 a, 6 b, Regning i 3 a, 3 b, 4 b. Har Tilsyn paa Legepladsen.
- Arlaud, O., Cand. phil., Lærer paa Officersskolen (1865). Fransk i IV, V, VI.
- Nissen, C. A., Professor, Dr. phil. (1872) Tysk i III, VI, A.
- Brix, Fr., Fuldmægtig i Marineministeriet (1873), Historie i A, O, 1, 2.
- Jørgensen, O., Stabssergent, Dbmd. (1874). Gymnastik.
- Berg, J., Cand. phil. (1880), Naturhistorie i I, II, III, IV, A, O, 1, 2.
- Frøken Brosbøll, L. (1881), Dansk i 3 a, 3 b, 4 a, 4 b, 5 b. Skrivning i 5 a, 5 b.
- Hr. Iversen, J., Cand. theol. (1881), Dansk i 2, Matematik i II, III, O, 1, Naturlære i III, IV, V, VI (sprogl.), A, O.
- Kalhauge, Organist (1882), Sang.
- Kier, Cand. phil. (1884), Latin i II, IV, V, Tysk og Dansk i O, Historie i IV.
- Frøken Boldt, M. (1884), Dansk i 5 a, 6 a, Engelsk i 5 a, 5 b, Dansk og Regning i F.
- Hr. Christensen, F., Cand. phil. (1884). Dansk i III, V.
- From, S., Assistent i Marineministeriet (1884), Dansk i 6 b.

- Hr. Holm, C., Assistent i Marineministeriet (1884),
 Matematik i I, 2, Regning i O, A.
- Ottosen, Joh., Cand. mag., Inspektør (1885), Latin
 i V, VI, Græsk i III, Oldnordisk i V, VI, Historie
 i II, III, VI, 3 a, 3 b, 3 c, Svensk i IV, Oldkund-
 skab i V, VI (mat.).
- Jacobsen, P., Cand. phil. (1885), Religion i I, 2,
 3 a, 3 b, 3 c, 4 a, 4 b. Tysk i 2, 3 a, 3 b, Skrivning
 i 3c. Har Tilsyn i Bygningerne.
- Haunstrup, Chr., Cand. mag. (1886), Tysk i
 IV, V.
- Bokkenheuser, K., Cand. phil. (1889), Dansk i I,
 II, IV, VI, A, 1, 3 c, Tysk i 4 a, I, Historie i
 4 a, 4 b.
- Hansen, P. Smith-, Cand. phil. (1889), Græsk i
 IV, V, VI, Historie i I.
- Frøken Bokkenheuser, M. (1891), Skrivning i 6 a, 6 b.
- Hr. Bille, Cand. phil. (1892), Projektionstegning i V,
 VI, Geom. Tegning i 1, 2, Regning i I, II, III, 1,
 2, 3 c, 5 b.
- Hansen, K., Cand. phil., Lærer ved Kommune-
 skolerne (1892) Geografi I, II, III, IV, A, O, 1, 2.
- Frøken Mogensen, C. (1893), Regning i 4 a, 5 a, 6 a.
- Poulsen, H. (1893), Skrivning i F.
- Hansen, P., Cand. phil. (1894), Latin i I, III,
 Tysk i 4 b.
- Hr. Lund, H., Cand. theol. (1894), Fransk i I, III, A,
 O, 2, 3 a, 3 b, 3 c, Tysk i II, 1.
- Michelsen, Carl, Sproglærer (1894 [1866—67]),
 Fransk i II, 1.
- Liunggreen, Krigsassessor, Dbmd. (1894), Gym-
 nastik.
- Munch, P., Cand. mag. (1895), Historie i V.
- Boje, Stud. mag. (1895), Geografi i 3 b, 3 c, 4 a,
 4 b, 5 a, 5 b.

Hr. Guldbrandsen, Maler (1895), Skrivning i I, II,
 O, 1, 2, 3 a, 3 b, 4 a, 4 b, Tegning i 1, 2, 3 a, 3 b,
 3 c, 4 a, 4 b, 5 a, 5 b.

Bestyreren (1856), Matematik i IV, V, VI, A.

Den mundtlige Del af Eksamen holdes fra den 9de til den 12te Juli. Udfaldet meddeles Onsdag den 14de Juli Kl. 9, hvorefter Sommerferien begynder. Undervisningen genoptages Torsdag den 19de August Kl. 9.

Indmeldelse af nye Elever modtages før Sommerferien hver Skoledag Kl. 9—10 og 2—3. I Ferien vil Bestyreren i Reglen træffes paa Skolen om Formiddagen Kl. 8—10. De nye Elever prøves Tirsdag den 13de Juli Kl. 12 og Torsdag den 19de August Kl. 12.

Elevernes Forældre og Værger, samt enhver, der interesserer sig for Skolen, indbydes til at overvære Eksamen.

I den sidste Del af det forløbne Skoleaar er den nye Bygning taget i Brug.

Skolens Museum har i Aarets Løb modtaget følgende
Gaver:

- Hoved af Polarræv. *P. Herskind*, F.
 Halefinne af Marsvin. *Bonde*, 4 b.
 Pigge af Hulepindsvin. *Jacobsen*, 5 a.
 En Papegoje. *Wiedemann*, 3 a.
 En Nattergal. *A. Nielsen*, A.
 En Risflugt. *A. Nielsen*, F.
 En Bogfinkerede. *H. Larsen*, 3 c.
 En Sumpskildpadde. *Kronmann*, I.
 Firben. *T. Hansen*, I.
 Ulk. *Holgersen*, I.
 Næb af Savfisk. *Kronmann*, I.
 Udstoppet Krokodileunge. *Fr. Arlaud*, 4 a.
 Dødningehoved. *Kihl*, III.
 Muslinger og Sestjerner. *Kronmann*, I.
 En Guldsmed. *C. Andersen*, O.
 Græshopper og Søfjer. *Zangenberg*, 1.
 Larve af Pæleboreren. *Kronmann*, III.

